

Altınoluk Kahvaltı

Divriğililer Balıkesir Altınoluk'ta buluştu

Körfez Bölgesi olarak bilinen Balıkesir'e bağlı ilçelerde yaşayan Divriğililer 12 Temmuz Pazar Günü Altınoluk Kervan Tatil Köyü'nde buluştu. Yaklaşık 350 kişiden oluşan Divriği'li grup birlik ve beraberlik mesajı verdi.

Devamı:Say:2'de

Yağbasan Hizmet Binası

Ali Baba Hizmet Binası ve Sosyal Tesisi Açıldı

Yağbasan Köyü Derneği ile Köy Muhtarlığının girişimleriyle Köy Hizmet Binası ve Misafirhane yapıldı. Köyde evi olmayan ve kalmak isteyenlere hizmet verecek misafirhanede ikişer kişilik 8 oda bulunuyor. Bina tamamlanarak hizmete girdi.

Devamı:Say:7'de

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göladağı İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kümesi No: 20 Velimese Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96-F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göladağıkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

Nakilben Sk. No: 25
Sultanahmet - Fatih

ADRESİ

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE

TEMMUZ-AĞUSTOS: 2017

YIL: 11: SAYI: 123

www.divrigi.com.tr

En iyi 3'üncü eser

TÜRKİYE'NİN EN İYİ 3. ESERİ DİVRİĞİ'DE

Saadet Bayar

Divriği Darüşşifası ve Ulucami en iyi 100 tarihi eser içinde 3'cü seçildi. Türkiye'nin en tanınmış, alanında uzman tarihçi, mimar, sanat tarihçisi ve arkeolog'tan oluşan 100 kişi, 100 tarihi eseri seçti. Türkiye'de bulunan, Antik Çağ, Roma, Bizans, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemine ait mimari eserlerinden oluşan, bugüne kadar ayakta kalmış 100 tarihi yapı arasında değerlendirme yapıldı. Bu eserlerin içerisinde Ayasofya birinci, Selimiye Cami ikinci, Divriği Darüşşifası ise üçüncü oldu. 100 kişilik jüri içerisinde "Prof. Dr. İlber Ortaylı-Tarihçi, Prof. Dr. Zeynep Ahunbay-Akademisyen, Cengiz Bektaş-Mimar, Necdet Sakaoğlu-Tarihçi, Atilla Dorsay-Film Eleştirmeni, Mimar, Ömer Erbil-Gazeteci, Doğan Hızlan-Gazeteci, Selim İleri-Yazar, Ertuğrul Günay-Eski Bakan, Korhan Gümüş-Mimar, Doğan Tekeli-Mimar, Prof. Dr. Uğur Tanyeli-Akademisyen, Nejat Yavaşoğulları-Müziyen Mimar, Erol Evgin-Müziyen Mimar, Pelin Derviş-Mimar" bulunuyor. Seçici kurul 100 eseri 3 kategoride seçti. Önce ilk 10, ilk 20 ve daha sonra ilk 100 eser belirlendi. Her 3 kategoride Divriği Darüşşifası ve Ulucami dereceye girdi. Buna göre Ayasofya 1'ci, Selimiye Cami 2'ci, Divriği Darüşşifası ve Ulucami 3'cü oldu.

Devamı:Say:9'da

Şahin Küçük

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Su Hayat Mı Hayat?

HEPİMİZ biliyoruz bu yüzyılın en hayati konusu "Su Sorunu" Küresel ısınma ve doğanın yağmalanması önümüze su sıkıntısı olarak çıkıyor. Anlaşılan o ki; su savaşlarına doğru sürükleniyoruz. Küresel sistem bizi böyle terbiye ediyor. Türkiye bu yüzyılda "Su Fakiri" ülkeler arasına girdi maalesef. Su konusunda başka bir çok ülkeye göre biraz daha şanslı sayılırız belki? O da şimdilik? Türkiye ileriye doğru kendisine "Su Politikası" belirlemezse, geri dönüşü olmayan kuraklık iklimine teslim olacak. Bunun ne anlama geldiğini düşünmek bile başlı başına kâbus sayılır. Haydi büyük şehirleri bir kenarda tatalım, Divriği'ye bağlı %90 köy hem geçtiğimiz sene hem de bu sene içecek su bulamadı. Bahar ve yaz mevsiminde nüfusu belki 20 kat artan köyler bundan sonra ne yapacak? Haydi geçici çözümler ürettiniz, sonrası ne olacak? Bir görüşe göre Divriği'ye bağlı köylerde su sıkıntısı var ama, su kaynakları iyi değerlendirilir ise sorun ortadan kalkar. Bu görüş insanı biraz rahatlatıyor. O zaman da su kaynaklarından evlere hangi bütçeyle su getirecek? Köylüler kendi imkânıyla evlerine getirecekleri suyun devasa maliyeti altından nasıl çıkacak, sorusu önümüze geliyor? Başka bir sorun da şu? Daha önce valilikler ve DSİ'nin girişimleriyle köylere getirilen su isale hatlarında aspest'li siyah borular kullanıldı? Bilimsel olarak doğrudan kanser olma riski taşıyan bu borulardan su akmaya devam mı edecek? Tuğut Köyü Derneği kendi imkânlarıyla bu boruları tamamen değiştirmişti. Ya diğer köyler ne yapacak? Devlet eliyle döşenen Aspestli, borulardan su içmeye devam mı edeceğiz?

Çamşih Ozanları

Hüseyin Abdal'da Buluşmalar

Çamşih Hüseyin Abdal Derneği'nin düzenlediği 23. Çamşih Türküleri Festivali 23 Temmuz Pazar Günü yapıldı. Sunuculuğunu Olcay Şimşek'in yaptığı festivale, Hüsnü İyidoğan, İlyas Şimşek, Ali Yalçın, Mehmet Karabudak, Abidin Ardic, sanatçı olarak katıldı. Açılış konuşmasını Festival Düzenleme Komitesi Adına Süleyman Erdoğan yaptı.

Devamı:Say:5'de

Köyler Suya Hasret

Divriği'ye bağlı köylerde sular akmiyor

Başta Divriği olmak üzere, ilçeye bağlı köylerin neredeyse %90'ında içme suyu sıkıntısı çekiliyor. Divriği'de artırılmadan musluklara verilen sular içilemezken, bağlı 107 köy ve 84 mezranın yaklaşık %90'ının içme suları neredeyse akıyor. Yaz boyunca köyde duranlar su mağduriyeti yaşıyor.

Devamı:Say:6'da

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 5'de
	Sadık ÇELİK 2'de
	Yahya Kemal BAYAR 3'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 7'de
	Süleyman ZAMAN 6'da
	İsmail ÇINAR 7'de
	Turan ESER 8'de
	Sadık ALBAYRAK 4'de

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

Lezzet ustalığında
30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering keyveniyemek keyveni

www.keyveni.com.tr

ISO 9001 ISO 14001 ISO 22000 TSE

Memleket hasreti

**Haber ve
Fotoğraf
Divriği
Gazetesi**

MEMLEKET HASRETİYLE BULUŞTULAR

Divriğililer Balıkesir'de buluştu. Balıkesir'e bağlı Edremit, Akçay, Altınoluk, Burhaniye, Ören, Ayvalık, Sarmisaklı, Güre, Küçükkuyu, Assos ve Körfeze bağlı beldelelerde yaşayan Divriğililer 12 Temmuz Pazar Günü Altınoluk Kervan Tatil Köyü'nde buluştu.

Buluşmayı düzenleyen komite, amaçlarının birlik ve beraberlik olduğunu ifade ettiler. İlki geçtiğimiz yıl yapılan buluşmalarda Körfez Bölgesi'nde yaklaşık beş bin Divriğilinin yaşadığı tahmin ediliyor.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı Kahvaltıya Körfezin hemen hemen her tarafından katılanlar oldu. Şenliği düzenleyen komitenin yaptığı açıklamalara göre buna benzer toplantı ve girişimlerin devam edeceği, ileriki süreçlerde Divriğililerin bir arada olacağı kurumsal yapılanmaya gidileceği belirtildi.

Tamamen tatil ve yazlık amaçlı yerleşim yerlerinden olan Körfez Bölgesi'nde yaşayan Divriğililer kendi aralarında irtibatı sağlamak ve memleket bağlarını güçlendirmek için zaman zaman bir araya geliyorlar. Girişimin bir süre daha devam etmesinin ardından Körfez Bölgesi'nde yaşayan Divriğililerin bir çatı altında

Balıkesir ve bağlı ilçelerinde yaşayan yaklaşık 350 kişi 12 Temmuz Pazar Günü Altınoluk Kervan Tatil Köyü'nde kahvaltıda buluştu. Dostluk ve kardeşlik havasında geçen kahvaltıyı, Hasan Şengül, İsmail Çınar, Erzade Yakar, Mustafa Özkan, Türkân Coşkun, Hasan Timiroğlu, Mustafa Özyar, Nurettin Kaplan, Ali Ergün ve Sultan Polat'tan oluşan Çağrı Komitesi düzenledi.

adına İsmail Çınar bir konuşma yaptı. Daha sonra salonda bulunanlara söz verildi. Konuşmacılar ağırlıklı olarak Divriği üzerine konuştu. Çağrı Komitesi adına konuşan İsmail Çınar şunları söyledi; "Türkiye tarihi zenginlik bakımından oldukça zengin sayılır. Ancak üzerinde yaşadığımız tarihsel zenginliklerin ne kadar farkındayız acaba? Daha doğrusu yaşadığımız topraklara yabancıyız desem yeridir. Çok uzaklara gitmeye gerek yok, ilçemiz Divriği'de bulunan tarihsel ve kültürel değerleri tam olarak anlayabildik mi? Görebildik mi? Kaçımız bir

öyle bakıyor. Tarihi ve tarihsel mirası sevmek aslında çocuk yaşlarda kazanılacak bir alışkanlık. Okullarda bir taraftan ders işlenirken, diğer taraftan çocuklara tarihi mekânlar gezdirilebilir. Bu eksiklik tamamen eğitim

biliyoruz. Divriği Konakları Safranbolu ile mukayese edildiği zaman aradaki zenginlik farkını görmek mümkün. Sadece Divriği Konakları mı? Kale, Ulucami, Arasta Çarşısı bunlardan sadece birkaçı. Alevi Katliamcısı Topal Osman'ın Giresun'daki mezarı tur programlarında yer alırken, UNESCO Kültür Mirası listesinde yer alan Divriği Ulucamisi yer almıyor. Çocukluğumuzdan beri doğup büyüdüğümüz topraklarda bulunan tarihsel ve doğal mirasınızı bize sevdirecek her hangi bir kurum bulunmadı. Kamu idarecilerinin de bu yönde dişe dokunur bir çalışması da olmadı. Umarım Divriğililer bu

birleşerek dernekleşme faaliyetleri gündeme gelebilir.

DIVRİĞİ TARİHİ ANLATILDI

İlki geçtiğimiz yıl yapılan Divriğililer Buluşması'nın ikincisi 12 Temmuz Pazar Günü Altınoluk Kervan Tatil Köyü'nde yapıldı. Sabah Kahvaltısında buluşan Divriğililer, hemşehrilik bağlarının güçlenmesi için dayanışma mesajları verdi. Düzenleme Komitesinde, Hasan Şengül, İsmail Çınar, Erzade Yakar, Mustafa Özkan, Türkân Coşkun, Hasan Timiroğlu, Mustafa Özyar, Nurettin Kaplan, Ali Ergün ve Sultan Polat yer aldı. Sunuculuğunu Mustafa Özkan'ın yaptığı etkinlikte Çağrı Komitesi

rehber eşliğinde bu mirası gezdi? Belki çok yakından geçtik, belki de bir kaç fotoğrafını çektik. Asıl olan o eser hakkında bilgi sahibi olmak değil mi? İnsanlardaki tarih merakının az olması veya hiç olmaması, devletin tarihe verdiği değerle alakalıdır aslında. Devlet tarihsel ve kültürel eserlere nasıl bakıyorsa insanlar da

politikasından kaynaklanmaktadır. Divriği azımsanamayacak kadar tarihsel mirasa sahip bir ilçedir. Üzülerek ifade edeyim ki, Divriğililerin de bu tarihsel mirasın yeteri kadar farkında olmadıklarını tahmin ediyorum. Turizm şirketleri düzenledikleri kültür turları programlarına Divriği'yi dahil etmediklerini

eksikliğin farkına varır, hiç olmazsa imkânlar dahilinde Divriği'ye çeşitli turlar düzenlerler. Divriği Gazetesi'nin geçtiğimiz aylarda Divriği'ye düzenlemiş olduğu tur anlamlıdır. Buna benzer Kültür Turları sürerse Ovacık Köyü Etnografya Müzesi görülmeye değer bir yerdir." dedi. Yaklaşık 350 kişinin katıldığı kahvaltıda, kadınların yoğun katılımı dikkatlerden kaçmadı.

KAHVALTIDAN SONRA EĞLENCE

Sabah Kahvaltısı öğlen saat 12'ye kadar sürdü. Salonda bulunanlar kahvaltının bitiminin ardından Divriği Yöresine ait halkoyunları oynadılar.

Gıda Güvenliği

Sadık Çelik

Tüketirken Tükenmeyin?

sadik.celik@keyveni.com

'Üretim aşamamızda en sağlıklı ürünleri kullanıyoruz'

İnsanların büyük çoğunluğu et, tavuk ve balığa beslenmesinde büyük bir yer ayırıyor. Hem lezzet hem de günlük protein ihtiyacı bakımından kırmızı ve beyaz et büyük rağbet görüyor. Ama gelir-gider dengesi içerisinde beyaz et en çok tercih edilen oluyor. Beyaz et, sağlık uzmanları tarafından, protein açısından en temiz ve en kaliteli besinlerden biri olarak biliniyor ve kabul ediliyor. Ancak beyaz etin dünyada ve ülkemizde üretim süreci uzun zamandır bir tartışma konusu olarak öne çıkıyor. İşini hakkıyla yapan üreticiyi tenzih ederek söylüyorum ama 48 günde üretilen beyaz et, ister istemez halkın gözünü korkutuyor. Ağırlık kısa sürede civcivden 2 kg'a kadar yükseliyor. İkinci sorun olarak da, üretimde bilinçsizce kullanılan hormonlar ve antibiyotikler var. Üretenlerin kar hırsı devreye girdiğinde süreç şüphe doğurabiliyor. Bizim gibi hazır yemek üreten firmalar açısından baktığımızda, ucuz maliyetli yemek yemek isteyen şirketlere sunmak için büyük bir avantaj oluyor. Çünkü kırmızı etin maliyetini hiçbir firma istenildiği kadar karşılayamıyor. Ancak gıda alanının avantajlarla yönetilmemesi gerekiyor. İnsan sağlığı hiçbir sebeple riske edilmemelidir. Bu konuda bir denge, fren mekanizmasının mutlaka sağlanması gerekiyor. İnsanlar beyaz eti tüketirken biraz daha fazla bedel ödeyerek iyi firmalardan, emin oldukları üreticilerden satın almaları sağlık açısından çok daha doğru olur. Biz de Keyveni olarak üretimimizde beyaz eti kullanıyoruz. Ancak en sağlıklı olduğuna inandığımız ürünlere ulaşp, mutfağımız için onları temin ediyoruz. Bu noktada satın alma kısmı çok önemlidir. Ülkemizde kırmızı et çok büyük fiyatlarla satılıyor. Çünkü büyük ve küçükbaş hayvancılığın üretimi ve yetiştirilmesi zor ve külfetli bir süreç alıyor. İşçilik ve bakım maliyetleri ile yakıt ve yem gibi girdiler son derece pahalı. Doğal olarak kırmızı etin piyasadaki değeri de neredeyse altınla eş değer ölçülerde geziyor. Dolayısıyla protein ve et ihtiyacı bakımından beyaz etin satış oranı, kırmızı ete göre pastada çok daha büyük bir yer kaplıyor. Beyaz et üretimi konusunda İngiltere, Fransa ve Almanya gibi ülkelerin son derece başarılı olduğunu söyleyebilirim. Yaklaşık olarak bir yıldan önce yetiştirilmiş olan kümes hayvanlarını pazara kabul etmiyorlar. Bizim üreticimizin ise denetimin eksikliği, mevzuatların yetersizliği, şartların mevcut durumu veya fiyatlar konusunda maalesef zorlandığını düşünüyorum. Bedel ödeme konusunda genel olarak üstümüze düşeni yerine getirdiğimiz söylenemez. "Her şey ucuz olsun" anlayışına tüketiciler olarak en başta biz prim veriyoruz. Talep ettiğin her şeyin bir maliyeti ve bedeli vardır. Ancak kimse bunun farkında değil. Bugün sektördeki 4 çeşit tabldot yemegin fiyatı 5 – 9 TL arasında değişiyor. Beyaz et konusunda çok acımasızca bir rekabet var. Kendi adıma bunun doğru bir iş olmadığına inanıyorum. Hayvanlar açısından baktığımızda da ortaya çok acı bir tablo çıkıyor. Yüzlerce hatta binlerce kümes hayvanı zor koşullarda yetiştiriliyor. Halbuki bunların temiz havada, temiz gıdalarla beslenerek gelişimlerini tamamlamaları ve yaşam haklarını sıhhatli bir şekilde kullanmaları gerekiyor. Öyle olmayınca doğal olarak etlerine de kuşkuyla yaklaşıyoruz. Bu söylediklerim belki de bazı beyaz et üreticilerinin işine gelmeyecektir. Çünkü 5 TL'ye satılan tavuğa sağlıklı tavuk diyemeyiz. Çünkü bu işin içinde hormon da var, antibiyotik de, atıklar da var. İnsan sağlığı açısından çok büyük tehlike yaratılıyor. Kanserden kalp, damar hastalıklarına ve alzheimer'e kadar etki ediyor. Tüm bu olumsuzluklara ucuz protein alanı diye göz yumulduğunu düşünüyorum. Catering firmaları üretim sürecinde tavuğa ciddi anlamda yer veriyor. Şirketlerin çalışanlarına ucuz yemek yedirmeye çalışmaları ve yabancıların sektörü konsülde etmeleri sebebiyle hazır yemek sektörü yatırım yapıp gelişmiyor. Bu tip olumsuzluklar bizim yeterli oranda kırmızı etli menü yapmamıza engel oluyor. Tüketici kırmızı et yemek istiyor ama baktığınızda beyaz et için geçerli olan uygunsuz koşullar kırmızı et için de geçerli. Orada da üretim süreci doğru ve sağlıklı olarak işlemiyor. Besi hayvanları, gün yüzü görmeden yetiştirilmeye çalışılıyor; bilinçsizce antibiyotik ve hormon uygulaması burada da yetiştiriciliğinde de kullanılıyor. Biz Keyveni olarak, mevcut şartlar içerisinde en doğru ürüne ve markaya ulaşmaya çalışıyoruz. Fransa'dan piliç getiremiyoruz ama Türkiye şartlarında en iyi marka ve üretim yeri hangisiyse ürün satın almamızı oradan yapıyoruz. Elimizden gelenin en iyisini müşterilerimize sunmak için canla başla çalışıyoruz.

Divriği Gazetesi Abone Hesabı

Yahya Kemal Bayar Adına

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
IBAN: TR66 0006 7010 0000 0091 1860 88

Gençlere kurs imkanı

Saadet Bayar

Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, Avcılar'daki gençlerin okullarında gördükleri eğitimin yanı sıra destek kurslarına ve ilgi duydukları alanlarda kendilerini her anlamda

geliştirebildiğini söyledi. Başkan Dr. Handan Toprak Benli konu ile ilgili açıklamasında: "YGS/LYS hazırlık grubu öğrencileri Denizköşkler Gençlik Merkezi ve Firuzköy Gençlik Merkezi'nde eğitim aldı

KENT ENSTİTÜSÜNDEN ÜNİVERSİTEYE

Avcılar Belediyesi Kent Enstitüsü Gençlik Merkezlerinin 177 öğrencisi YGS ve LYS'de başarılı olarak çeşitli üniversitelere yerleşti. Her yıl giderek daha fazla çocuk ve gence 'Kent Evleri' ve 'Gençlik Merkezleri' ile eğitim veren Avcılar Belediyesi Kent Enstitüsü, bu yıl 50 bin öğrenciye ulaşmayı hedefledi. Geçen yıl 44 bin öğrenciye Milli Eğitim Müdürlüğü onaylı eğitim verilip önümüzdeki sezon için hazırlıklarını tamamlayarak kayıtlara başladı. Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, eğitimde fırsat eşitliğini amaçladıklarını ve yeni eğitim yılı ile birlikte kurslara başlanacağını açıkladı.

ÜNİVERSİTELİ OLDULAR

Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, Avcılar'daki gençlerin okullarında gördükleri eğitimin yanı sıra destek kurslarına ve ilgi duydukları alanlarda kendilerini her anlamda geliştirebildiğini söyledi. Başkan Dr. Handan Toprak Benli konu ile ilgili açıklamasında: "YGS/LYS hazırlık grubu öğrencileri Denizköşkler Gençlik Merkezi ve Firuzköy Gençlik Merkezi'nde eğitim aldı. 2016-17 Eğitim öğretim döneminde faaliyete geçen Gençlik Merkezlerimizde derslerimiz 8 Ekim 2016 tarihinde başladı, 10 Haziran 2017 tarihinde sona erdi. 8 ayda, haftanın 4 günü eğitim alan ve hazırlandıkları bölümlere göre 'sayısal'

'sözel' ve 'eşit ağırlık' sınıflarına ayrılan YGS/LYS hazırlık grubu öğrencilerimize konu anlatım, soru bankaları, modüler kitaplar, deneme sınavları ve konu testleri Belediyemiz tarafından hediye edilmiştir. Her iki

merkezimizde de toplam 313 öğrenci sınava hazırlanmış olup 177 öğrencimiz istediği bölümlere yerleşmiştir. Bu yıl da öğrencilerimiz ve ailelerimizin yanında olmaya eğitim alanında destek vermeye devam edeceğiz.

Çocuk ve gençlerimizi kurslarımıza bekliyoruz." dedi.

HER ALANDA KURS

Bu yıl Avcılar Belediyesi'nin kent evleri ve gençlik merkezlerinde YGS/LYS hazırlık grubu öğrencilerine destek kursları verilmesine devam edilecek. Bunun yanı sıra bilgisayar işletmenliği, bilgisayarlı muhasebe, web tasarım, Türk Halk Müziği, Türk Sanat Müziği koro, halk oyunları, modern dans, tiyatro ve drama, heykel, gitar, kukla, resim, bilim atölyesi, giysi tasarımı, karikatür, hip hop, işaret dili, zumba, el işi kurdela, bale, Bulgarca, Almanca, İngilizce, Matematik, bağlama, şan, keman, Latin dansları, sirtaki, oryantal alanlarında açılacak kurslar için kayıtlar başladığını duyurdu.

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar
divrigigazetesi@gmail.com

Tarihin Yitik Sayfaları

Hani derler ya "bir iyi bir de kötü haberim var, önce hangisini söylememi istersiniz" İyi haber, UNESCO Kültür Mirası Listesi'ne 1985 yılında Türkiye'den seçilen 3 eserden biri olan Divriği Darüşşifası ve Ulucami alanında uzman 100 bilim insanı tarafından, 100 tarihi eser içerisinde 3'üncü oldu. Manşet haberimizde detaylarını yazdık. Şimdi sıkı durun kötü haberime geçeyim, bundan bir sene evvel restorasyonu başlayan, bu gün itibarıyla sadece uzaktan görülmesine izin verilen Divriği Darüşşifası önümüzdeki günlerde ziyaretçi trafiğine tamamen kapatılacak. Olacak şey değil diyeceksiniz değil mi? Dünyanın hiç bir yerinde UNESCO koruması altında olan hiç bir eser restorasyon sırasına ziyarete kapanmıyor. Restorasyon yapılan kısımlar hariç diğer bölümler ziyarete açık. Örneğin Ayasofya; uzun yıllar restorasyon altında. Ancak ziyarete hiç kapanmıyor. Ama burası Türkiye, burası Divriği.

Tarihçiler Divriği Darüşşifası için "Tac Mahal'den Endülüs'e kadar eşine rastlanmayan eser" der. Bu söz Divriği Darüşşifası'nın ne kadar önemli olduğuna işaret etmeye yeter de artar. Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Divriği Darüşşifası'nın ziyarete kapanmaması için çeşitli girişimlerde bulunuyor, konunun muhattaplarıyla görüşmeler yapıyor. Umuyoruz ve arzu ediyoruz ki başarılı olurlar.

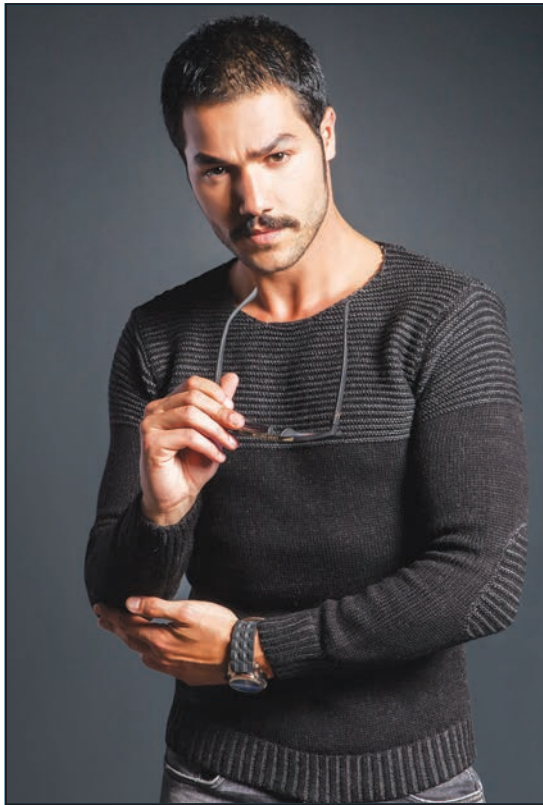
Bu konu iki açıdan önemli. Birincisi Anadolu Mengücek Beyliği'nin en parlak döneminin ilk eserlerinden kabul edilen bu muhteşem eserin özellikle yerli turistlerin gündeminden çıkarılıp unutturulmaması.! İkincisi de Divriği esnafının tek geçim kaynağı olan Divriği Darüşşifası'nın turist ziyaretine kapanması halinde yaşayacağı ekonomik sıkıntılar. Geçtiğimiz ay Divriği Gazetesi olarak Divriği Darüşşifası'na benzer eserlerin restorasyon mantığını bilim insanlarıyla masaya yatırmıştık. Onların söylediği şu? "Eserin restorasyon sırasında ziyarete kapatılması, gözden ırak tutulması, telefisi imkânsız sorunlar üretebilir. Restorasyon şeffaf bir ortamda yapılmalı.! Almanyada bulunan Dom Kilisesi (Dom Katedrali) tam 4 yüz yıldır kesintisiz restore ediliyor, ancak ziyarete kapalı değil. Ayasofya son 30 yıldır restore ediliyor ziyarete kapalı değil"

Anlatmak istediğimiz bu işte. Divriği Darüşşifası, onu yapan, yaptıran Mengücek Beyliği'nin sonradan yaşadığı makus talihsizliğin bir benzeri gibi adeta. Tarihçi Necdet Sakaoğlu bunu şu sözlerle ifade ediyor; "Asırlar öncesinde başlayan bu kimlik karartma yüzünden Mengücek varlığı zaman geçtikçe tarihin yitik- silik sayfalarında unutulmuş; anıtlarındaki künye/ silsile bağlantıları dikkatleri çekmemiş, yerli ulemadan bir meraklı, kitabelerdeki şah ve melikler üzerine bir değerlendirmeye ilgi duymamış veya yazdıysa da kaybolmuştur*"

Durum bu maalesef.

*Necdet Sakaoğlu: Yitik Bir Anadolu Beyliği Mengücekoğulları. Alfa Yayınları, 1. Baskı

as team®

as team®

ASDAĞ TRIKO TEKSTİL SAN. TİC. LTD.ŞTİ

Eyüp AYDINDAĞ

www.astriko.com

Merkez: Maltepe Cad. Orhan Kocabaş

Triko Çarşısı No: 9/ 41-42-56

Bayrampaşa /İSTANBUL

Tel: 0212 612 77 81 Fax: 0212 612 47 66

Fabrika: Orta Mah. İbrahimağa Cad.

Hulusi Bağcı İş Merkezi 6-8 /10-11

Topkapı -Maltepe 7İSTANBUL

Tel.: 0212 613 44 26

astriko@astriko.com

Madımak kaç kere yanar

POLİSİN İFADESİ OLAYIN EMNİYET YÖNÜNÜ ORTAYA KOYUYOR

Sivas Emniyet Müdürlüğünde görevli 252/53016 yaka ve sicil numaralı Abdurrahman Arpa isimli polisin ifadesi yoruma yer bırakmayacak şekilde olayın emniyet yönünü anlatmaktadır. Polis Arpa'nın kısaltılmış ifadesi şöyle: "Emniyet müdür vekili İbrahim Şensoy ve şube müdürü İbrahim Aşkan da oradaydı. Nitekim Ali Baba'da pazar yerinde üç katlı binadan ateş açılarak bir kişinin vurularak yere düştüğünü gördüm. Bu şahıs hastaneye gönderildi. Vurulan bu şahsın sol gruptan olduğunu biliyordum. Yaralanan şahıs hastaneye gönderildikten sonra üç katlı binanın arka tarafındaki yamaçta bu kez iki tane kadının vurulduğunu gördük. Sol grubun kadınlarının vurulduğundan haberi yoktu ve bize üç katlı evden ateş açıyorlar niye görevinizi yapmıyorsunuz diyorlardı. Tam o sırada üç katlı evden iki kişi çıktı. Bulunduğum yere 150 metre uzaktılar. Bellerine tabancalarını yerleştirdiklerini ve binanın sol tarafındaki sağcı grubun içine girdiklerini gördüm. Üç katlı binada bu kişiler gittikten sonra arama yapıldı. Pazar yerindeki üç katlı evden ateş edildikten sonra sol grup çöktürülmüştü. Ancak binadan çıkan sağcı oldukları anlaşılan tabancalı şahıslar bina çevrilmediği için yakalanmamıştı. Sivas valisi olan Fikret Koçak'ın polisin gerektiği yerde silah kullanması gerektiğini olayın üzerine gitmemizi emrettiğini birkaç defa duydum. Başımızdaki müdürümüz ise valiye cevap olarak anlaşıldığını söyleyerek cevap verdiğini duymuştum. O gün ve gece birçok evde arama yapıldı. Gördüğüm ve bildiğim kadarıyla Alevi evleri bazı kişilerce silah var diye önce ihbar ediliyor, bu evlerde arama yapılır silah olmadığı anlaşıncı, polisler uzaklaşınca, sağcı gruplarca arama yapılan evler tahrip ediliyordu. 4 Eylül 1978 gününde de yapılan ihbarlar üzerine ekip arkadaşarımla çeşitli yerlerdeki olaylara koştuk. Emniyet olarak yaptığımız iş olay çıktıktan sonra olay yerine gitmek şeklinde oluyordu. Olayın başlamasını önlemek, durdurmak, bastırmak şeklinde olmuyordu. Sivas'ta bu olayların çıkabileceği herkes tarafından sezinlenebiliyordu, ancak olayların başlamasında ve gelişmesinde gördüğüm kadarıyla polis teşkilatı olarak gerekli önlem alınmadı. On kişinin ölümüne sebebiyet verildi. Ben şahsen olayların içinde bulunmuş ve görevimi amirlerimin emirlerini bekleyerek yapamamış olmanın vicdani ezikliği içindeyim..."

Peki resmi kayıtlarda belirtilen on bine yakın Sünni sağcı ve onları yönlendiren liderler kimlerdir? Gerçekten bu insanlar dışarıdan mı gelmişlerdi; yoksa bunlar, olayların ardından Sivas'ın çamurundan çıkarılmış, beslenmiş, payeler, makamlar salahiyyetler verilerek ödüllendirilmiş insanlar mıdır? 1978 olaylarında bu insanların dışarıdan geldiği tamamen yalandır. Elbette dışarıdan davet edilerek getirtilen az sayıda katil de vardı. Ancak orada toplanan insanların, failerin çoğunluğu Sivas'ın kendi mayasıdır...

Sivas'ta 1978 olaylarında sağcı Sünni güruhu yönlendiren gruplar ve

liderlerinin tamamı, Milliyetçi Hareket Partisi'nin Sivas'ta sosyal dokunun içerisine nüfus etmiş hali olan gençlik derneği, yani Ülkü Ocakları'dır. O sırada bu örgüt, Sivas'ın hemen her sokağında büro açacak kadar örgütlüdür. Sivas 1978 olaylarının gerçek faili olan kişileri içerisinden çıkaran örgüt, olaylar daha başlamadan sokakta solcuları dövmeye, falakaya çekmeye, kızların elbisesini çıkarmaya, yırtmaya, sırtına tükürmeye kadar varan boyutta alçakça eylemlere girişmiştir.

1978'de Muhsin Yazıcıoğlu'nun genel başkanlığını yaptığı Ülkücü Gençlik Derneği'nin Sivas şube başkanı Doğan Ürgüp'tür. Doğan Ürgüp görevi aynı tarihte Muvaffak Özmen'e devretmiş,

Sokağında görevli polis memurları müştekiler Nihat Doğan ve Yusuf Akın'a fiili mukavemet ettikleri ayrıca toplu ızırda bulundukları tespit edilmiş olan sanıklar Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen hakkında tanzim edilen zabıt varakası dinlenen şahitler ile eylemleri anlaşılmıştır." Sanıklar Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen'in eylemlerine uyan TCK'nın 268/1, 517, 522, 79. maddesi delaletiyle aynı kanunun 149/3, 31,33, ve 40. maddeleri gereğince ayrı ayrı tecziyeleri, 16.10. 1978 tarihinde karara bağlanmıştır. Sanıklardan Muvaffak Özmen sorgusunda olay tarihinde Ülkücü Gençlik Derneği'nin Sivas il başkanı olduğunu belirtiyor. Doğan Ürgüp'le aynı eylemlerden tutuklama kararı alınan Özmen,

konusunda hükümlülüklerine yeter derecede delil bulunamadığı için 10.7.1985 tarihinde beraatlarına karar verilmiştir. Aynen Madımak olaylarındaki gibi toplumsal katliama imza atan bu insanlar yargının elinden söke söke alınmıştır.

Sanık ve firari Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen'in olayların içerisindeki yönlendirici rolüne sanık Nazmi Yekeler de şahitlik etmiştir. Nazmi Yekeler'in ifadesi katliamda Sivas'ın ve Sivaslı'nın rolünü aktarması bakımından oldukça dramatiktir. Ayrıca, Nazmi Yekeler'in ifadesi, Muaffak Özmen'in ifadesini yalanlayan ifadelerle doludur. Sanık Nazmi Yekeler olay günü ihtiyaçlarını karşılamak üzere çarşıya gittiğini,

benzerliği yoktur. Doğan Ürgüp, 10 Temmuz 2012 tarihinde Fatih Altaylı ile yaptığı TekeTek programında kendisini 1978 olaylarını engellemeye çalışan kişi olarak sunmuştur. Doğan Ürgüp, Altaylı'yla sohbetinde o yıl Ülkü Ocakları Başkanı olduğunu ve bu görevi bir arkadaşına devrettiğini ve kendisinin onun yardımcısı ve o sıralarda 22 yaşında olduğunu anlatıyor. Sivas olaylarının başladığı saatte, üç arkadaşıyla birlikte Çarşı Polis Karakolu'na amir Kenan Baskın'a nezaket ziyareti için gittiklerini, orada durumu haber aldıklarını ve Sünni vatandaşları "Alibaba'da Kızılbaş Komünistler Sünni vatandaşları öldürüyor burada ne duruyorsunuz" diye provoke eden bir adamı engellediklerini ve kendisi gibi on kişi sayesinde 1978 olaylarının önlendiğini anlatıyor. Bu bilgileri Ankara Üniversitesinde yapılan bir toplantıda gençlerle de paylaştığını söylüyor.

Anlatımında, Sivas 1978 olaylarının dışarıdan gelenler tarafından organize edildiğine dair ifadeler kullanan Ürgüp, ne kendisinin giyabi tutuklama kararından ne polise mukavemetinden ne de darp ettikleri polis memuru Nihat Doğan ve Yusuf Akın'dan söz ediyor. Kendisi kendi kahramanlık tarihini yazıyor... Fatih Altaylı ise hem 2012'deki programda hem de 2014 belediye seçimleri için yapılan programda, Doğan Ürgüp'ü toplumsal kahraman ilan eden programa yataklık ediyor. Doğan Ürgüp yine Fatih Altaylı ile yaptığı programda "Ben Sivas'taki Cemevi'nin su sorununu çözdüm, Ali Baba Camii'nin etrafını düzenledim..." gibi ifadelerle Sivas için "siyaset yapıyor". Ancak Ürgüp'ün bu ifadeleri de tarihsel gerçeklere pek uymuyor. Ali Baba Camii denilen yer aslında Cami değil, Ali Baba TEKKE'Sİ! Yani Anadolu Alevi-Bektaşî kültürünün dergâhı. Dergâhın adı, küçük bir değişiklik (!) Cami olmuş! Bu arada Ali Baba'nın yaşadığı ev de Susamışlar Konağı'na dönüşmüş!

DOĞAN ÜRGÜP'ÜN ADINI İBRETLE ORADA OKURSUNUZ

Firari sanık olmuş, toplumsal katliamlara bulaşmış Doğan Ürgüp'ün bu kadar rahatça kahraman rolü oynamasının ardındaki gerçek nedir? Acı da olsa bu gerçeği analiz etmek zorundayız. Bu gerçek, Doğan Ürgüp'ün ve benzerlerinin Sivas'ta yaptıkları siyasetin ideolojik ve ekonomik zemininin sağlam olmasıdır. Üstelik bu alt yapıyı hazırlayanların bir kısmı da Sivas'ta yaşayan Aleviler'den başkası değildir. Nasıl mı? Bugün Ali Baba'da mevcut Cemevi'nin Gasilhanesine girdiğinizde kocaman bir plaket görür ve ibretle okursunuz. Plakette şöyle yazar: "Bu salonun tefrişatı Belediye Başkanı Doğan Ürgüp tarafından yapılmıştır". Burası sözün bittiği yerdir. Olay Ulustaki eski Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kapısına Philip-Morris şirketinin plakasını çıkması gibidir. Onursuzluğun erdem olduğu yerde söz biter. Alevi asimilasyonu kardeşlik kisvesinde başarılmıştır. Sivas'ta Alevi sorunu yok demek Ali Baba mahallesinde bile yerel siyasi denetimin karşı tarafa geçmiş olması demektir. Unutuldu denilen şeyin unutturulmuş olmasıdır. Alevi-Bektaşî kültürünün beşiği Sivas'ta çoğu asimile edilmiş sadece beş bin insanın kalmasıdır. Kültürü yaşatan dergâhlar ele geçirilmiş, kale düşürülmüş, aşıklar ölmüştür. Bu nedenle Sivas'ta bir daha Madımak yaşanmayacaktır...

Bugün Ali Baba'da mevcut Cemevi'nin Gasilhane'sine girdiğinizde kocaman bir plaket görür ve ibretle okursunuz.

Plakette şöyle yazar: "Bu salonun tefrişatı Belediye Başkanı Doğan Ürgüp tarafından yapılmıştır". Burası sözün bittiği yerdir.

Olay Ulus'taki eski Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kapısına Philip-Morris şirketinin plakasını çıkması gibidir.

Onursuzluğun erdem olduğu yerde söz biter.

kendisi de onun yardımcısı olmuştur. Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen'in ÜGD yönetim kadrosunda olması 1978 olaylarında fail olarak suçlanmak için yeterli midir? Elbette ki değil. Ama tarihsel gerçekler, adli kayıtlar ve ifadeler bu iki şahsın 1978 olaylarındaki rolünü ve eylemlerini kısmen de olsa açıklamaktadır.

O BELEDİYE BAŞKANI DA OLAYLARDA RÖL ALMIŞTI İddianamede sanıkların işledikleri suçlarla ilgili aydınlatıcı ifadeler içeren maddeler bulunmaktadır. Bu maddelerden birisi, 1978 Sivas olaylarında fail olarak suçlanmak kararı olan iki sanığa ilişkindir. İddianame'den, Sivas'ta 29 Mart 2009 seçimlerini kazanarak belediye başkanı olan Doğan Ürgüp ile Muvaffak Özmen'in olaylarda fiilen rol aldıkları anlaşılmaktadır. Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen hakkında tanzim edilen zabıt varakasında, bu kişilerin 1978 olaylarındaki rolüne şahitlik eden polis memurunun ifadesinden hareketle şöyle deniyor: "3. 9. 1978 tarihinde Sivas'ta meydana gelen olaylarla ilgili olarak Sivas Afyon

ifadesinde, "sadece olayları izlediğini herhangi bir ayırım yapılmadan dükkânların tahrip edildiğini vurguluyor. Olaylar bittikten sonra Sivas'tan ayrıldığını, giyabi tutuklama kararını Sivas dışında öğrendiğini ve 29. 1. 1979 tarihinde Gölcük'te teslim olduğunu, polis memurları Nihat Doğan ve Yusuf Akın'a mukavemet etmediğini, ifade ediyor.

Muvaffak Özmen beş ay sonra teslim olup yargılanırken, Doğan Ürgüp kaçmayı tercih ediyor. Elimde olan adli kayıtlarda firari Doğan Ürgüp'ün 9.11.1979 tarihine kadar firari olduğu tespitlidir. Doğan Ürgüp'ün hangi tarihte teslim olduğu, ayrıca teslim olup olmadığı konusunda belge yoktur. Doğan Ürgüp 28. 6.1979, 16. 8.1979, 13. 9. 1979, 9. 11. 1979 tarihli celselerde halen firari olup hakkında giyabi tutuklama kararının yerine getirilmesi için sıkıyönetim askeri savcılığına yeniden müzakere yazıldığı belgelidir.

Sanık Doğan Ürgüp ve Muvaffak Özmen 1985 yılına kadar yargılanmış ve iddia edilen suçları işledikleri

postane çevresinde toplanan güruhun 15-20 bin civarında olduğunu, yoldan geçenlerin grubun içine davet edildiğini ve onların da bu davete icap ettiklerini, içlerinde çok küçük çocukların da olduğunu, bazılarının yüzlerinin maskeli olduğunu, gruba katılmasa grubun kendisini de öldüreceğini ve "Müslüman Türkiye" başta olmak üzere çeşitli sloganlar atan grubun Alibaba'ya yürüdüğünü ifade etmektedir. Nazmi Yekeler dosya 1493-1496-1498 sıra sayılı ifadelerinde sanık ve firari Doğan Ürgüp'ün grup içerisindeki rolüne ait beyanlarda da bulunmuştur.

1978 Sivas olaylarının en dramatik yönü ise evi kundaklanan, kurşunlanan bazı Alevi vatandaşların kendilerini savunmak için silah kullanmalarının 1978 olaylarında yargılanmalarına gerekçe olması; bu yüzden sayısız acıların yaşanmasıdır.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümünün ardından Sivas'a belediye başkanı seçilen Doğan Ürgüp adlı firari sanığın bugünkü bilinen toplumsal yüzünün bu olaylarda sergilenen yüzüyle

Ozanlar Festivali

AYHAN AYDIN

Bir çok Sivas'lı Divriğili ozan-dede ve yazarla söyleşiler yapan birisi olarak, Divriği merkezinin aslında tüm Türkiye boylamında en istisnai bir yapıyı bünyesinde barındıran çok önemli uygarlık merkezlerimizden birisi olduğunun farkındaydım. Ama bu sene üst üste yaptığım iki kısa gezi, buradaki kültürel ve inançsal köklerin hem nasıl bir canlılığa, hem de doğanın büyüüne bezenerek nasıl bir ayrıcalığa sahip olduğuna tanık oldum. Bu vesileyle bu gezi boyunca beni bütünüyle can dostlarım Saadet – Yahya Kemal Bayar çiftine en içten teşekkürlerimi bir kez daha sunuyorum.

YOLCULUK BAŞLIYOR

19 Temmuz 2017, Çarşamba Şahkulu Sultan Dergâhı Vakfı'ndan Başkan Yardımcımız Hüseyin Taştekin'in de istemiyle, bir yolculuk başladı. 20 Temmuz 2017, Perşembe Günü Divriği Tren İstasyonu'na vardım. Beni kucaklayan can dostlarımla kısa bir Divriği gezisinin ardından Erşün Köyü'nün Mezrası Ahı Köyü'nde bulunan Ahı Baba Türbesi'ni ziyarette gittik. Türbenin kapısı kapalı. Saadet Hanım burasının birkaç yüz yıllık binasıyla hep aynı kalan bir ziyaret olduğunu daha önce de burayı ziyaret ettiklerini söylüyor. İçinde iki kabrin bulunduğu mütevazı toprak sıvalı binanın ilk giriş kapısının üstünde iki tarafa uzanmış çok büyük geyük boynuzları ayrıca Türbe binasının önündeki bahçede ise Arguvan'dan bir dedenin mermerden yapılma bir mezarı var. Türbenin altında "çövhər-cevher" (Teberik) alınan bir oyuk da mevcut. Divriği, sadece Darüşşifahanesi, kaleleri, camileri, çeşmeleri, konaklarıyla değil; yaşayan, hayatın tüm renkliliği çarşısında parlayan, ıııklı bir kent.

SEYİT BABA

Şimdi yolumuz kendine has kültür-inanç merkezi Çamşılı'na doğru gidiyor. Çamşılı'na varmadan, Divriği merkeze yaklaşık 20 km. uzaklıkla, yörede çok önemli bir ziyaret mekânı olduğunu söyleyince oraya doğru hareket ediyoruz. Akmeşe köyü eski ismiyle Ziniski büyük bir köy. Burada aş evinin de halka hizmet verdiği Seyit Baba Türbesi'ni ziyaret ediyoruz. Binanın türbe bölümünün yanında cem yapılabilen çok büyük bir salon yapılmış ve böyle bir bütünlükte, türbesiyle, cemeviyle, aşeviyle köyün ve çevre köylerin inanç hizmetlerini yerine getirebilen bir yapı bütünü oluşmuş. Cemevi içindeki camlı levhalarda Seyit Baba ile bilgiler mevcut. Ona yazılmış şiirler de var. Atatürk'ün, On İki İmamların, Hz.Hüseyin'in, Hz. Ali'nin resimleri, el işleri,

Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği'nin düzenlediği 23. Çamşılı Halk Ozanları Festivali 23 Temmuz Pazar Günü Çamşılı'nın Gödüklü Bölgesi'nde yapıldı. Festivale CHP' Ankara Milletvekili Necati Yılmaz, CHP Sivas İl Başkanı Ulaş Karasu, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Abdullah Özübek ve çok sayıda yurttaş katıldı.

uzun duvarlar boyunca rengârenk bir dünyaya burası. Divriği Evliyalari adlı isimli kitabı bulunan Öğretim Üyesi Yazar Kutlu Özen'in kendi kişisel internet sitesinde ise Seyid Baba'yla ilgili şu bilgileri veriyor. "Menkıbeye göre Seyyit Baba'nın dedeleri İran yoluyla Anadolu'ya gelirler. Bu dervişler altı kişidir. Hünkar, Kırşehir'e, Baba İlyas Amasya'ya gider. Seyyit Baba'nın dedeleri de bir müddet Tunceli (Dersim)'nde kalırlar. Bunlara o yörede Sarioğlu Askerleri denilmektedir. Sarioğulları Tunceli'nden göçüp Divriği'nin Ziniski köyüne gelip yerleşirler. Aynı soydan gelme Koca Leşker, Erzincan'a bağlı İliç ilçesinin Bağıştaş köyü yakınlarında şehit düşer. Türbesi, Bağıştaş

Günü akşam saatlerinde, çok eskiden beri tanıdığım Hüseyin Abdal Evlatlarından Hüseyin Gazi Metin Dede'yle Şahin Köyü'ndeki evinde uzun bir söyleşi yapıyorum. Yahya Kemal Bayar bu söyleşiyi kayıt altına alıyor.

22 Temmuz Cumartesi

Bugünkü planımız Hüseyin Gazi Metin Dede'nin kardeşi ve benim de çok uzun yıllardan beri tanıdığım Yahya Kemal Bayar'ın "dayı" diyerek çok sevip önemseydiği Şih Ali Metin Dede'yi ziyaret etmek. Hayat arkadaşını daha bir ay önce kaybeden Şih Ali Metin Dede, bizleri görünce çok seviniyor. Aslında efsanevi bir yönü olan Şih Ali Metin Dede, Namık Kemal Zeybek'le bir zamanlar çalışan, Hac'ca gittiği için

köyü. Bu köyü çok görmek istiyorum. Şirzade Dede'nin hanesine daha doğrusu ocağına mihman oluyoruz.

HÜSEYİN ABDAL

23 Temmuz Pazar, bugün Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği'nin düzenlediği 23. Hüseyin Abdal ve Çamşılı Türkü Festivali'ne katıldık. CHP Ankara Milletvekili Necati Yılmaz, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, CHP Sivas İl Başkanı Ulaş Karasu, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak'ın da bulunup konuşma yaptığı etkinlikte değerlerimizin yozlaştırılmaması gerektiği üzerine bir konuşma da ben yaptım. Hüseyin Gazi Metin Dede'yle

istasyonu yakınlarındaki bir koruluğun içindedir. Yine menkıbelere göre Erikli köyünde yatırı bulunan Koca Saçlı ailenin en büyüğü, Seyyit Baba ortancası, Ağar köyünde yatırı bulunan Ağar Baba da en küçükleridir." (www.kutluozen.com)

ÇAMŞILH HÜSEYİN ABDAL

Çamşılı Divriği'de bir yöreye verilen isim. 9 köy barındıran, ekini bol, söğüdü bol, ozanı bol, dedesi bol çok tarihi bir költür ve inanç merkezi. Çamşılı'nın inanç merkezi olması Hüseyin Abdal'ın soyundan gelmelerinden ileri geliyor. Ayrıca, Arguvan, Hekimhan, Akçadağ gibi değişik yerlerden Çamşılı'a yerleşen epey bir nüfus da var. Çamşılı'da Hüseyin Abdal'lı ozanlar, dedeler, âşıklar, Arguvan gibi, Emlek yöresi gibi kendinden bahsettiren bir müzik/şiiir geleneğinin gelişmesini sağlamışlar. Yüzyıllar boyunca kendi içlerinde önemli bir kültürel varlık yaratmışlar. O yüzden "Çamşılı Ağzı Türküleri" denilen bir usul var. Bu konuda kitaplar ve araştırmalar da yapıldı. 21 Temmuz 2017, Cuma

oldukça eleştirilmiş, kendine münhasır özellikleriyle Çamşılı'nın, bambaşka renkli siması sayılır.

SAMUT BABA

Bu gün hedefimizde Kangal var. Samut Baba Türbesi'ne doğru yol alıyoruz. Merkezdeki köpeğiyle, koyunuyla, çobanıyla Kangal'ın simgelerinden olan heykelinin fotoğrafını çektikten sonra, arabamız tozlu yollardan, güneşte parlayan bir kısmı işlevsiz tren raylarını geçe geçe ilerliyoruz. Samut Baba Türbesi Kangal'a bağlı Tekke köyünde. Türbe köyün mezarlığının altında bir sade türbe. Şimdi onarımda. Türbenin hemen yanında uzun süredir kullanılmadığı anlaşılan bir aş evi ve sohbet odası (cemevi) var. Burasıyla ilgili araştırmaları da olan yazar dostumuz Hüseyin Cilga'yı buradayken telefonla arayarak hal hatır ediyoruz. Köylülerle vedalaşıp bu sefer başka yollardan Minarekaya yani Leşker Köyü'ne hareket ediyoruz. Leşger Köyü, zamanında Şahkulu Dergahı'nda da çalışmış Medet Şahin Dede, Musa Çetinkaya Dede, Hamza Dede, ve Muhlis Akarsu'nun

birlikte dönülen semahlar, İlyas Şimşek (Kulcan), Hüsnü İyidoğan (Leşkeri), Mehmet Karabudak, Ali Yalçın, Abidin Ardıc gibi sanatçı/ozanların sazlarıyla nefesleri inanç ve költür dünyamızın zenginliğini yansıtmaları bakımından çok önemliydi.

Katılanlara lokmalar sunuldu, Hüseyin Abdal Türbesini ziyaret eden canlar inançları gereği dualar ettiler, uzak yörelerden gelen dostlar, akrabalar buluştu. Bir güzel etkinlik daha sona ererken, güneş yüce dağların ardına çekilirken arkada barış, kardeşlik, dostluk türkülerinin söylendiği, Alevi inancı değerlerinin hatırlatıldığı, semahların döndüğü çok anlamlı bir etkinlik yenisinin yapılması özlemiyle nihayetlendi. Ben ise Avcılar Belediyesi'nin otobüsleriyle İstanbul'a hareket eden kafileye katılıp, içimde tatlı anılarla yola revan oldum. Emeği geçen tüm dostları selamlıyorum. Tüm gezi boyunca bana ev sahipliği yapan Gazeteci, Divriği Gazetesi Sahibi ve Yayın Yönetmeni Yahya Kemal Bayar'a, Saadet Bayar'a ve yöredeki tüm canlara çok teşekkür ediyorum.

TOPLUM
Prof. Dr.
Gülümser Heper
hepergulums@gmail.com

Gıda Teröristleri ve Şişmanlık

Şişmanlık insanlık tarihi boyunca tartışılmalı bir sorun. İçerisinde toplumların ekonomik durumundan, kültürel seviyesine kadar birçok kriteri barındıran bu ölçünün en önemli özelliği artık toplumsal bir hal alması. Kime ne zararı var diyemiyoruz zira tüm otörlerin kabul ettiği üzere sorun toplumun hastalık yükünü belirlemekte. Bize düşen görev tartışmak ve çözüm için belki bir pencere aralamak.

Artık iki yetişkinden ve altı çocuktan biri şişman. 2030 yılına kadar hızla artacağı tahmin edilmekte. Her iki cinsi de etkilemekle birlikte özellikle kadınlardaki boyutu çok ağır. Kadınlarda şişmanlık ve sosyal adaletsizlik arası mutlak bir ilişki var. Eğitimli kadınlarla kıyasladığımızda sorun eğitimsiz olanlarda iki veya üç kat daha fazla. Toplumumuzun şişmanlıkla ve dolayısıyla getirdiği sağlık sorunlarıyla tanışması 70'li yıllarda başladı, toplumun eğitim seviyesindeki düşmeyle paralel olarak çığ gibi arttı. Kapitalist gıda terörünün hedef aldığı eğitimsiz kitle üzerindeki etkisi çok daha yıkıcı olmakla birlikte bütün toplumu etkiledi. İşte bu nedenle en fazla etkilenen kadınlar oldu. Veriler ısrarla gözden kaçırılmaya çalışılmakla birlikte 2017 OECD Ülkeleri Sağlık İstatistiklerinde toplumsal şişmanlık seviyemiz dünya sıralamasında ilk on üçün içine girmiş durumda. Bilhassa kadınlarımızın durumu facia. Tam altıncı sıradayız. Veriler kapitalist gıda politikalarının hedefi on ikiden vurduğunu göstermekle birlikte asıl hedef geride. Bu hedef gelecek nesil, yani çocuklarımız.

Gıda terörizminin pençesindeki çocuklarımızın şişmanlıkla tanışması aile sofrasıyla başlayıp okul, televizyon, arkadaş çevresindeki gıda kültürüyle çok daha geniş boyutlara ulaştı. Özellikle çocuğa ödül ve sevginin ifadesi olarak verilen şeker kültürü yanına hazır gıda kültürünün eklenmesiyle geri dönülemez bir noktaya ulaştı. Özellikle şehir kültüründe büyüyen çocukların fast-food gıdalla tanışmasıyla şişman ve sağlıksız çocuk kavramları birlikte anılır oldu. Şekerli gıdaların aynen bir alkol, uyuşturucu gibi insan ve özellikle çocukların beyninde bağımlılık yapan bir mekanizmayı tetiklediğini bilmek gıda teröristlerinin işini kolaylaştırdı. Şekerin alım şeklinin içecek kültürüne yerleşmesiyle hatta suyun yerini almasıyla birlikte toplumun yaşadığı terör zirveye ulaştı.

California Üniversitesi Çocuk Bölümü'nden Dr. Robert Lustig'in şeker bağımlılığı üzerindeki tespiti şöyle: "İnsan beyninde türlerin devamlılığı için var olan bir zevk alma merkezi var. Şeker dahil olmak üzere bağımlılık potansiyeli olan bazı maddeler dopamin sinyali aracılığıyla bu merkezi uyarak insana zevk duygusu vermekte. Aynı madde uzun süreli aldığınızda bu sinyal gittikçe zayıflıyor. İşte o an aynı zevki almak için insanlar aldıkları maddenin miktarını artırmak zorunda kalıyorlar. İnsana özgü bu süreç tolerans olarak isimlendiriliyor. Maddeyi almadığınızda ise yoksunluk yaşıyorsunuz. Tolerans ve yoksunluk, madde bağımlılığı demektir." İşte insana özgü psişik, sosyal, kültürel, gelişimsel, eğitimsel defektleri iyi bilen kapitalizm bir maymun gibi insanı eğitiyor, yönetiyor, yönlendiriyor ve hatta yalvartıyor. Kapitalizmin pazarını engelleyen yegane faktörün eğitim olması ve eğitim ile şişmanlık arası zıt ilişki tamamen bu yüzden. Son birkaç yıldır OECD ülkeleri toplumsal bir mücadele başlattılar; mısır şurubu kotalarını neredeyse sıfırladılar. Belçika, Finlandiya, Fransa, Macaristan gibi bazı ülkeler sağlıklı diyeti teşvik etmek amacıyla potansiyel sağlıksız gıdalara vergi artırımını gibi mali tedbirler almaya başladılar.

Ancak bizde bırakın önlem almayı, vergi koymayı, gıda terörünün ülkemizi ve insanımızı hedef almasının önünü aralayan siyaset. Fakir halkın yaşamını devam ettirmek için kazancının yarısını harcadığı sofralar gıda teröristlerinin ve işbirlikçilerinin kontrolüne geçmiş. Şekerli içeceklerin fiyatıyla ambalajlı suyun fiyatı başabaş gidiyor. Bu rekabeti sağlayan ucuz şeker yani mısır şurubu. Verdiği tadın fazlalığıyla birlikte bağımlılığı paralel oranda yüksek. Ülkemizde mısır şurubu kotasının kalkmasının nedeni bu.

Tanımlamak istersek bu bir bağımlı ve hastalıklı gençlik ve toplum yaratma projesi. Gıda teröristlerinin emrindeki siyasilerimiz "boş gıda, boş insan, boş nesil" yaratma projesinin siyasi ayağı gibi çalışırken gıda teröristlerinin gelecek nesillerimizi bitireceği mutlak.

İLANEN TEBLİĞ: Derneğimize üye olan değerli arkadaşlar; Tüzüğümüzün 4. Maddesi gereği aidatlarınızı süresinde ödemeniz gerekmektedir. Ödemesini yapmayan üyelerin ilan tarihinden itibaren 5 iş günü içerisinde ödemelerini gerçekleştirmesi, aksi takdirde tüzük gereği işlem yapılacağı ilanen tebliğ olunur.

Divriği Hacı Bektaş Veli Kültürünü Tanıtma ve Dayanışma Yardımlaşma Derneği

Köy Konakları yapılıyor

Cumhuriyetin eğitim yuvaları köy okulları şimdi köy hizmet binalarına dönüştürülüyor. Divriği'nin Püdge (Çayören) Palha (Çakmakdüzü) Kaygıs (Gölveren) Başören, Çamoğa (Gürpınar) Ovacık, Karakale, Ahmetören, Sarpan, Tepehan, Şahin Köyü başta olmak üzere birçok köy okulu Divriği İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nden alınarak Köy Hizmet binalarına dönüştürüldü. Büyük şehirlere yoğun göç sonucu öğrenci bulamayan köy okulları senelerce boş kaldıktan sonra köy dernekleri ve köy muhtarlıklarının ortak girişimleriyle Köy Konakları'na dönüşüyor. Köylüler bu konaklarda yaz şenlikleri ve köyün çeşitli ortak gereksinmelerini karşılıyor. Bazı köy muhtarlıkları ise bu okulları köyün ortak malı olarak tapusunu üzerlerine alıyor.

KÖYLER YAZ BOYUNCA DOLUP TAŞIYOR

Başören Köyü Derneği ile Köy Muhtarlığı'nın birlikte düzenledikleri Başören Şenliği 22 Temmuz Cumartesi Günü Köy Hizmet Binasına dönüştürülen alanda yapıldı. Hazırlıklarına günler önceden başlanılan şenliğe Başören ve Çamşılı'nın çevre köylerinden yüzlerce kişi katıldı. Sunuculuğunu Ferit Sarıtaş'ın yaptığı şenliğe Kemancı, Hikmet Karadeniz ve Ahmet Mercan sanatçı olarak katıldı.

MEMLEKET HAVASI

Başören Şenliği'nin açılış konuşmasını köy muhtarı Haydar Koç yaptı. Kendisi de uzun yıllar gurbette kalan Haydar Koç konuşmasında köydeki çalışmaları anlattı. Köy Okulunun hizmet binasına dönüştürülmesi köyün ortak dayanışmasıyla yapıldığını anlatan Haydar Koç destek olan bütün köylülerine teşekkür etti. Yaz mevsiminde her hanenin dolu olduğu Başören Köyü'nde kış mevsiminde bir iki haneye düşüyor.

Başören Köyü Derneği ile Köy Muhtarlığı'nın girişimleriyle düzenlenen Köy Şenliği 22 Temmuz Cumartesi Günü yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı şenlikte, Alevi Bektaşî Araştırmacısı Ayhan Aydın, Köy Muhtarı Haydar Koç ve Başören Köyü Derneği Onursal Başkanı Hüseyin Şahin birer konuşma yaptı.

ESKİ GÜNLER ANILDI

Şenlikte, Başören Köyü Derneği'nin Onursal Başkanı Hüseyin Şahin'e söz verildi. Şahin konuşmasında "bugün bulunduğumuz yerde okula gittim. o zamanlarda köyümüze ne

köyümüzden yetişen doktorumuz, avukatımız, iş adamımız, siyasetçimiz, öğretmenimiz ve bilim insanımız var. Bu şenliği düzenleyen köy muhtarına ve emeği geçen gençlerimize şükranlarımı

kalmayı tercih edenlerden oluşan köy nüfusu hemen her köyde aynı. Yaklaşık 5 veya 6 ay köyünde kalan emekli ve yaşlı nüfus daha sonra tekrar büyük şehirlerin yolunu tutuyor. Başören Köyü Muhtarı

kaymakam, ne de vali geldi. Zar zor öğretmen bulurduk. Yokluk ve yoksullukla ayakta kalıyorduk. Bugün çok şükür

sunuyorum" dedi

KIŞIN KÖYLER BOŞ
Çoğunlukla gurbetten mevsimlik olarak köyünde

Haydar Koç, köylülerine bir de müjde verdi. Önümüzdeki sezon köy içi yolların kilit taşı ile döşeneceğini söyledi.

Zamane Köşesi

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Dinselleşen Eğitim ve Gelecek?

AKP, toplumu her gün biraz daha geriyor ve stratejisini gerginlik üzerine kurarak, taraftarlarını bloke etmeye çalışıyor. Kendi hatalarını muhalefete yüklemekte çok mahir olan AKP, yaptıkları onca olumsuzlukları kendisi gibi düşünmeyenlere yükleyerek, aklanmayı sağlamaktadırlar. Bu ne kadar sürdürülebilir belli değil... Ama sonsuza kadar sürdürülebilir olmadığı açıktır.

Hiçbir nesne, hiçbir toplum geçmiş olmadan gelişemez. Geçmiş bugünü, bugün de geçmişi besler. Söz konusu besin hem dırimsel ve hem de tinseldir.

Dirimsel besin ekonomik değerleri doğru kullanarak, üreterek sağlanır. Tinsel besinse düşünsel boyutun yüksekliğiyle... Söz konusu her iki besinin itici gücü ve temel sağlayıcısıysa eğitimidir.

Eğitim, bir öğrenme işlevidir ve insansaldır. Dolayısıyla bir insanın doğumundan ölümüne kadar edindiği değerler toplamını ve kültürel edinimlerini kapsar.

Eğitim, insanın iç dünyasıyla, dış dünyası arasındaki yabancılığı veya karmaşayı çözümleme, insanın potansiyelini açığa çıkarma vs. yöntemidir. Bu da ancak, bilmeyle, öğrenmeyle olabilir. Bu anlamda eğitim bir bilme ve bildiğini uygulama sürecidir.

Bir insanın yaşama uyum sağlaması ve kazanımlarını doğru bir şekilde geleceğe aktarabilmesi ancak öğrenmeyle, bilgiyle, beceriyle olabilir. Ama insan bilinçli bir varlık olduğundan ürettiği maddi ve manevi değerleri geleceğe aktarma, daha sonra ve gerektiğinde kullanmak üzere depolama ve biriktirme gücüne de sahiptir. Bu değerlerin hepsi bilgiyi içerir ve bilgi farkında olmaktır. O halde, eğitim farkında olmayı, bilmeyi sağlayan en temel etmendir.

Bilgi, insana ilişkindir ve her türlü beyin faaliyetlerini içerir. Bu bağlamda, insanın istediği bilgiye ulaşması için, öğrenmesi, bilmesi, kavraması, bilginin kaynağına varması ve bilgiyi edinmesi gerekir. İnsanın yaptığı bu işleve "eğitim" denir. Kısacası eğitim, bilme, öğrenme ve bunları uygulama sürecidir. Eğitim, insanın, kendisini geliştirmesini, olup-bitenin farkına varmasını, bütünle-parça arasında ki bağıntıyı görebilmesini ve değer üretilmesini sağlar. Çünkü eğitimde esas amaç, "beşer" olarak dünyaya gelen insanın "insanlaşmasını" var kılmaktır. İnsan tek bir birey olarak yaşayamaz ve kendisini var kılamaz. Çünkü insan toplumsal bir varlıktır. Bu anlam da toplumsal bir varlık olan insanın, toplumsallaşması gereklidir. Bu bağlam da eğitim, insanın toplumsallaşmasını sağlamaya dönük değerler toplamını içerir.

Eğitim, insanın içsel yapısını, içindeki potansiyeli, yetenekleri açığa çıkarmayı içeren bir organizasyondur. Çok yönlüdür ve bellek açıcıdır. Eğitimin en büyük amacı, bireyi ve toplumu ulaşılmış olan en üst değerlerle buluşturmak. Çağın değerlerini, bireye ve topluma yüklemektir. Bu anlamda çağdaş değerleri içermeyen her eğitim, hem bireyi ve hem de toplumu geri bırakır.

Böyle bakıldığında AKP'nin eğitim anlayışı ve uyguladığı politikaları, bütün okulları ve dersleri "dinselleştirerek" ve "dinsel referansı" öne çıkararak, bilimsel bakışı ve çağdaş değerleri öteleyen bir anlayışı içerdiği görülecektir. Bu anlayış, bireyi ve toplumu geriye taşıyan, durağanlaştıran, bilim ve teknolojiye uzaklaştıran bir anlayıştır. Ve bu, bireylerdeki potansiyelin nötrleştirilmesini sağlar.

Oysa zamanın ruhunda uzaya insan gönderilecek bir aşamaya gelinmiştir. Bugün, canlıların genetik kodlarının çözümlendiği, suya yazı yazıldığı, nano-teknolojinin geliştiği, robotik insanın yaratılmasına ramak kaldığı, insanlığı daha da ileriye taşıyan bilimsel gelişmelerin yaşandığı, iletişimi daha da kolaylaştıracak aletlerin yapıldığı vs. bir çağda, eğitimin tüm bu bilimleri kapsayacak ve aşacak bir yapıda olması gerekirken; tam tersine dinselleştirilmesi ülkemizin geleceği açısından ürkütücüdür.

Bir an önce bu anlayıştan dönülmesi gerekir.

KUTLAMA

30 Ağustos Zafer Bayramınızı ve Kurban Bayramınızı en içten dileklerimizle kutlar saygılar sunarız.

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı adına
Başkan

Prof.Dr. Mahir Tevrüz

Bağsağlığı

Avcılar Belediyesi Ruhsat Müdürü,
Sayın Songül Erik'in babası,
Sayın Orhan Özdemir'in amcası

Mustafa Özdemir

2 Eylül Cumartesi Günü hakka yürüdü.
Özdemir ve Erik Aileleri'nin acılarını paylaşıyoruz. Devri daim olsun.

Divriği Gazetesi

Herkes için misafirhane

Divriği'nin hemen hemen her yerinde adeta bir evliya gibi tanınan, hatta çok hürmet gören Yağbasan Köyü'nden Ali Baba adına Hizmet Binası ve Sosyal tesis yapıldı. Ali Baba Misafirhanesi ve Sosyal Tesisi'nin yapımı ve köy sorunlarına ilişkin dernek başkanı Nihat Karagüler ile köy muhtarı Hüseyin Korkmaz Divriği Gazetesi'ne açıklamalarda bulundu.

Böyle bir misafirhaneyi yapmaya neden gerek duyduunuz?

Nihat Karagüler: Esasında bizim köyümüzde bazı tesislerimiz var. Yemekhane, Morg gibi alanlarımız var. Bizim köyümüzden olan ancak yurttaşlarımızın sayısı epey fazla. Köy nüfusuna kayıtlı olan, ancak bugün itibarıyla köyde evi olmayan aileler de epey var. Bu ailelerin köyde bir evi olmadığı için akrabalarına yük olmamak için, kalacak yerleri olmadığı için köye gelmek istemiyorlardı. Bu aileler sırf bu sebepten dolayı köylerine gelemediklerini biliyorduk. Bu köylülerimizin köylerine rahatça gelmeleri için bir misafirhane yapmayı düşündük tartıştık. Daha sonra da yapmak için adım attık ve yaptık. Artık her köylümüz, hatta köylümüz olmasa bile başka köylerden misafirlerimiz bu binayı kullanabilecekler. Rahatça kalıp özlem giderecekler. Ayrıca başka bir konu da şuydu? Cenaze için köye gitmek isteyenler “Köye gitmek istiyoruz ama kalacak yerimiz yok” şeklindeydi. Ayrıca Ali Baba Şenlikleri için sanatçılarımız, veya evi olmayan köylülerimiz için kalma yeri sorunumuz vardı. Bu ihtiyaçların toplamını gidermek için Ali Baba Misafirhanesi yapımına başladık ve tamamladık. Umuyorum bu ihtiyacı karşıladık. Bu misafirhanemizin içerisinde ortak mutfak, banyo, her odada buzdolabı ve yataklar, gardrop Köy Muhtarlığımız ve bir de çay ocağımız, oyun parkı, çocuk parkı olacak. Misafirhane 6 odalı, her odada 2 veya 3 kişi kalabilecek.

Bu misafirhane nasıl ve kimlerin desteği ile yapıldı?

Nihat Karagüler: Yağbasan Köyü Derneği ile Köy Muhtarlığımızın ortak girişimleriyle başladı, işadamlarımızın, köylülerimizin ve dernek üyelerimizin ekonomik katkılarıyla yapıldı. Bazı kamu idarelerinden de bir takım destekler aldık.

Misafirhanede hangi şartlarda ve kimler kalabilecek?

Nihat Karagüler: Misafirhaneyi Köy Muhtarlığına teslim edeceğiz. Muhtarımız belli “cüzi” bir ücretle ihtiyaç sahiplerine tahsis edecek. Bu ücret kâr amaçlı değil, tamamen binanın ihtiyaçlarını gidermek için belirlendi. İhtiyaç duyanlar, Rezervasyon yaptırarak, köy muhtarlığımızı arayarak kayıt yaptırabilecek, istedikleri süre boyunca kalacak.

Yağbasan Köyü Derneği ile Köy Muhtarlığı'nın girişimleriyle Ali Baba Misafirhanesi ve Sosyal Tesisi yapıldı. Yapımı bir yıl süren misafirhane 2 Eylül Cumartesi Günü şenlik yapılarak açıldı. Açılışa çok sayıda kişi katıldı.

Şimdi Muhtarımız Hüseyin Korkmaz'a soralım? Ali Baba Misafirhanesi'nin yapıldığı alan Köyün ortak arazisi mi?

Arsa köyün ortak tapulu malıdır. Yaparken herhangi bir sıkıntı yaşamadık. Başkanımızın da ifade ettiği gibi, köye cenaze getiren araç

Bu hanelerin sahipleri yıllar önce bir şekilde köyü terk etmiş bir daha da dönmemiş haneler. Bu evler zaman içerisinde bakımsızlıktan tamamen veya kısmen yıkık halde. İyi bir görüntü olmuyor. O aileler için de üzüntü kaynağı oluşturuyor. Bu evleri yeniden onarma veya

şoförlerimizin kalacak yeri sorunu oluyordu. Hatta gününbirlik de olsa köyümüze gelen misafirlerimizin çay içeceği, yemek yiyeceği ortak bir alan inşa ettik. İyi bir proje yaptığımız kanaatindeyim. Başka ihtiyaç olması halinde buna da eğileceğiz elbette.

Başka bir ihtiyaç var mı?

Hüseyin Korkmaz: İhtiyaç bitmez. Önümüzde köy için yolların iyileştirilmesi var. Toplam uzunluğu 920

yeniden yapma imkanı yok. Baba ocaklarının yıkık durumu elbette üzücü oluyor. Bu ailelere çağırım şu; bu evleri bir şekilde düzenlemek, görüntüyü ortadan kaldırmak lazım. Ya bize yetki versinler veya kendileri bir çare üretsinler. Arsaları korunmak kaydıyla bu evleri bu harabe yıkık halden kurtaralım. Taşını toprağını atmadan yerinde bir düzenleme yapalım. Köy içi yolların yapımından evvel bu sorunu halletmemiz çok iyi olur

metrekare alan bulan köy için yolların kilit taşı yapımı var. Sivas İl Özel İdaresi'ne yaptığımız başvuru kabul edildi. Kısa bir süre sonra yol yapım çalışmalarımız başlayacak. Diğer bir sorunumuz da hemen hemen her köyde olan “köy içerisinde yıkık olan evler” Bizim köyde 40 veya 50 ev harabe halde.

kanaatindeyim.

Hemen hemen her köyde içme veya sulama suyu sorunu var. Yağbasan Köyü'nde durum nasıl?

Hüseyin Korkmaz: Bizim içme suyu sorunumuz yok. Vardı ama geçtiğimiz yıllarda çözdük. Ancak sulama suyumuz kısıtlı olduğu için

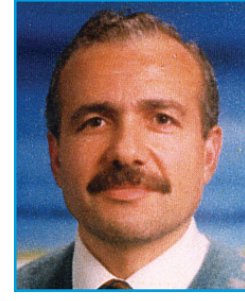
komşularımız bostan veya bahçelerini sularken bizim de ufak tefek su sorunumuz oluyor haliyle. Köyümüzün içinde 24 saat akan, Sayın Gülten Tozanlı'nın yaptırdığı çeşmemiz var. Bu çeşme sulama suyunu da nispeten karşılıyor.

En önemli sorunlardan birisi de çöp, değil mi?

Hem de en önemlisi. Geçmişte böyle bir sorun yoktu tabi. Son yıllarda poşet ve kutulu pet malzemeler tam bir sorun, tam bir çevre felaketi. Hayvanlar bu poşeti yiyince ölümüne sebep oluyor haliyle. Biz bu sorunu sorunsuz olarak hallettik. Köyün çeşitli yerlerine uyarıcı yazılı tabelalar astık. Bazı çöpler evde imha ediliyor zaten, geriye teneke, cam, pet şişe ve poşet kalıyor. Köyün ilerisinde Derin Dere Mevkisi'nde çöp alanı oluşturduk. Köylülerimiz çöplerini biriktirerek belli zamanlarda, buraya götürüp döküyor.

Gelelim üretim ve katma değer kazanma konusuna? Köylerde tarım ve hayvancılık bitmiş vaziyette. Bu doğru bir seçim mi?

Hüseyin Korkmaz: Çok haklısınız, hemen hemen bütün köylerde tarım ve hayvancılık tamamen bitti. Bazı köylerde az da olsa yapan var ama bu da öyle ahım şahım değil. Divriği'nin bazı bölgelerine Urfa, Diyarbakır ve Dersim tarafından gelen sürü sahipleri var. Mera ve arazi onlara kaldı. Divriği'nin ve köylerinin toplam yaz nüfusu 50 bin, kış nüfusu ise 10 binlere kadar geriliyor. Bu köylere sadece emekliler geliyor zaten. Üretim yok tatil amaçlı gelenler çok. Ne yapmak lazım bilemiyorum, sanıyorum bu konu toplumsal bir sorun. Kıbrıs'ta askerlik yaptığım yerde tıpkı bura gibi yaşlıların yaşadığı bir yer vardı, merak ettim sordum “neden burada hep yaşlılar var” dedim. Adam, “evladım biz büyük şehirlere gittik, çalıştık okuduk para kazandık. Yaşlanınca, çocuklarımız şehirlerde kaldı, biz de tıpkı filler gibi doğduğumuz köye ölmeye geldik” dedi. Sanıyorum biz de öleceğimiz yere geldik. Buralarda tarım, hayvancılık ve arıcılık yapılamaz mı? Yapılır tabi neden yapılmasın, yapan para da kazanır.

İsmail Çınar

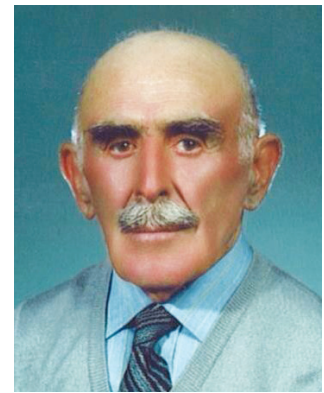
cinar-i@hotmail.com

Laik Cumhuriyet Yaşıyor mu?

Laik Cumhuriyet yaşıyor mu sizce de? 16 Nisan sonrasında, Parlamenter sistem şeklen varsa, yargı tek kişinin kontrolündeyse, hukuk devletinden uzaklaşmışsa, adalet duygusu tükenmişse, OHAL ilan edilerek insan hak ve özgürlükleri kelimelerde kalmışsa, devlet sosyal devlet olmaktan çıkmışsa, sizce hala laik Cumhuriyet yaşıyor mu? Eğitimde akıl ve bilim ötelenmiş din ağırlıklı bir sistem esas alınmışsa, nikahlar müftülere havale edilmişse siz hala Laik Cumhuriyet yaşıyor diyormusunuz? Bu uygulamalar Şeriat düzeninin ağır ve emin adımlarla geldiğinin bir göstergesi deildir. Dünyada dine dayalı sistemlerle yönetilen ülkelerin halini görüyoruz. Başta Ortadoğu coğrafyası olmak üzere kaos içerisinde emperyalizmin yemliği durumundalar. Zengin petrol yatakları üzerindeki bu ülkeler, açlık ve sefalet yaşarken bu petrol yataklarını işleten Emperyalist ülkeler refah içinde yüzüyorlar. Adeta işgal altındalar. AKP'li Ayhan Oğan'ın “Yeni bir devlet kuruyoruz bu devletin lideri de R.Tayyip Erdoğandır” sözlerine tepki gösterilmektedir. Aslında Oğan fiili bir durumun tespitini sözlü ikrar etmiştir. Geline durum Şeriat düzeninin kurumsallaşmaya çalıştığı bir dönem olarak değerlendirebiliriz. Bu sonuca AKP ve FETÖ koalisyonu ile gelinmiştir. Dikkat edilirse FETÖ terör örgütüne yönelik tatmin edici bir mücadele göremiyoruz. Örgütün siyasi ayağının ortaya çıkarılmasına ilişkin hiçbir çabanın olmaması birçok soruyu akla getirmektedir. Varmak istenilen ortak amaca birlikte devam ettikleri yönünde kuşku akla getirmektedir. Dikkat edilirse, FETÖ örgüt mensuplarının üzerine kısmi olarak gidilirken şeriata karşı mücadele eden gazeteci ve aktivistlerde FETÖ'cü muamelesi görerek cezalandırılmaktadır. Yıllarca köşe yazıları ve kitapları ile FETÖ'nün emperyalizme hizmet ettiğini yazarlar bugün FETÖ'cü olarak cezalandırılıyorsa bu garip durumu başka nasıl yorumlayabilirsiniz? 15 Temmuz hain darbe girişiminden önce Fetullah Gülen'e laf söyletmeyenler baş tacı yapılırken, 15 Temmuzdan sonra F.G. terör örgütü elebaşısı oldu. Hatta 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonundan sonra tu-kaka olmaya başladı. Bir başka gerçeklik de dinci bir terör örgütünden kurtulmaya çalışılırken, diğer yandan başka dinci örgütlerin devlet organlarına sızmasına göz yumuluyor. Gazete haberlerinde, içişleri ve sağlık bakanlığında “Menzilci” dinci gurupların cirit attıkları haberlerini okuyoruz. Son yıllarda olağanüstü bir şekilde artan çocuk tecavüzü olaylarına gerekli ve yeterli bir müdahale etmeyen iktidar, Laik eğitim sistemini ortadan kaldırmak için yoğun bir çaba göstermektedir. Eğitimde bilim ve teknolojinin gelişmesi için gerekli adımlar atmak yerine dışa bağımlılığı tercih ederek sömürülmeye hizmet edilmektedir. Demokratik açılımlarda hiçbir adım atılmazken, tarikatlara ses çıkarılmayarak adeta meşrulaştırılmaktadır. Tüm bu fotoğrafa bakıldığında, yeni bir sistem inşa edilmeye çalışıldığı gizli değil, Laik Cumhuriyet yaşıyor mu sorusunun yanıtını ise siz veriniz.

ANMA

Divriği Karakuzulu Köyü'nün Saygıdeğer insanı değerli büyüğümüz, onur ve gurur kaynağımız, babamız, dedemiz

Mahmut Korkmaz'ın 12 Eylül 2006

Hakka yürüyüşünün 11.Yılında Sevgi, Saygı ve Özlemlerle anıyoruz.Ruhun şad, mekanın cennet olsun.Nurlar içinde yat.

Korkmaz Ailesini Temsilen Bayram Korkmaz

GÖZÜMÜZÜN ÖNÜNDE YANDI

TAKİP EDİYORUZ.!

3 Eylül Pazar öğle üzeri Divriği'de başlayan, üç köyün (Çüküzer, Erşün, Dummucu) merasını kaplayan, yaklaşık 40 – 45 saat süren bir yangın, yüzlerce dönüm arazide ciddi doğa tahribatına yol açmakla birlikte zaman zaman da Dumluca köyü için ciddi tehdit oluşturdu. Resmi kanallardan neler konuşuldu, paylaşıldı bilmiyorum ama bir vatandaş olarak yangın ihbarının sonrası telefonun diğer ucundan aldığım cevap 'takip ediyoruz' idi. 3 Eylül günü takip edilen "müdahale edilmeyen" yangına 4 Eylül sabahı Dumluca köyü yoğun duman altında uyandı. Nefes almakta güçlük çeken yaşlı ve hastalar köyden uzaklaştırılarak ilçedeki yakınlarının yanına sevk edildi.

Yaş ortalaması 60'ın üzerinde olan ve çoğunluğu yaz aylarını köylerinde geçirenler ile Divriği'den dayanışma amaçlı gelen 5 – 6 kişi farklı noktalarda devam eden yangını söndürebilmek için yoğun çaba sarf etti. Bu kişilerin bir çoğunun kalp, solunum, şeker, tansiyon gibi kronik rahatsızlıklarının olduğunu da belirtmek gerekir.

Yangına: Görev, yetki, sorumluluklar arasında;
- **Doğal afetlere müdahale etmek**

- **Toprağın korunması**
- **Erozyonun önlenmesi vb. sayılan**
- **"il özel idaresi" 1 greyder ve operatörü ile (tahmini 5 – 6 saat süre ile)**
- **Görevleri arasında ;**
- **Ormanı koruma, yangınla mücadele hizmetlerinin yapılmasını sağlamak**
- **Yangınla ilgili her türlü plan ve planlamayı yapmak, diğer kurumlar ile koordinasyonu sağlamak.**

Divriği Orman İşletme Şefliği 2 personel ile (tahmini 5 – 6 saat süre ile)

"görev sorumluluk ve yetki alanı belediye sınırlarını kapsar" denilen Divriği Belediyesi ise bir su tankeri, bir iş makinesi ve 4 personel ile yangına müdahale etti. Bu kadar geniş bir alanda ne kadar canlının cayır cayır yandığını kestirmek mümkün değil. Açık arazide kuşburnu, karamuk, alıç, dağ armudu gibi çok sayıda ağacın yanı

Çok acıydı.

Aynı günlerde birkaç köyde daha yangın olduğunu, bayramla birlikte ilçe merkezi ve köylerde artan nüfusun ve piknik ateşlerinin bu yangınlara neden olduğu yazıldı, çizildi sosyal medyada. Oysaki bahsettiğimiz yangın konusunda köylünün kesin kanaatinin başlangıç noktasının piknik alanı ve

Erşün, Çüküzer ve Dummucu Köylerinin ortak arazisinde çıkan yangın iki günde zor söndürüldü. Top Söğüt, Meşeli Güney, Arapça, Balıkçat, Köşevenk mevkileri tamamen yandı.

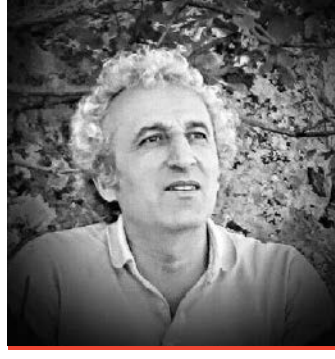

2 Eylül de çıkan yangına arazinin sarp ve engebeli olması dolayısıyla az sayıda kişi müdahale edilebildi. CHP Sivas Milletvekili Ali Akyıldız 4 Eylül Törenlerini yarıda bırakarak Divriği'deki yangın mahaline geldi.

sıra özellikle dere içlerinde bulunan onlarca yıllık emek ile yetiştirilen ve ekonomik değeri olan selvi, kavak, söğüt, ağaçlarının çığlık ata ata adeta "kimse yok mu" diye bağırarak son nefeslerini verişlerine tanıklık ettik.

araçla kolay ulaşılabilen bir nokta olmadığını belirtmek gerekir. Telefon görüşmemin birinde görevlinin biri 'orman yok', o nedenle müdahale edilmiyor' gibi bir ifade kullandı. Yetkili, yetkisiz

Mehmet Erdoğan

bilemem, ama işte tam da burada ayrışıyoruz doğaya, çevreye, insana bakışta. "Orman yoksa az sayıda da olsa ağaçlar yanıyor" dediğimde ise sustuBüyük üstat ne demişti.

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman misali kardeşçesine, bu hasret bizim" (N.H) Demek ki ; bir ağaç yanarsa "hürriyetimiz" bir orman yanar ise "kardeşliğimiz" yanar.

3 ve 4 Eylül günleri kısmen Hazerkek (Günbahçe) çoğunlukla Dumluca ve Erşün(Güneyevler) köylerinin arazisi içinde büyük tahribata neden olan ve 5 Eylül gecesi 2 km'lik bir vadiyi saran yangını sabah saatlerinde kontrol ettik. Yangının, kısmen su bulunan ve yeşil alan olan vadiyi geçemediğini ve Odur (Kayaburun) köyü araziyle bölgenin en 'ormanlık' alanı olarak ifade edilen MeşeliGüney bölgesine sıçramadığını gördük. Doğanın bu denli sahipsizliğe "yeter artık, bundan öteye geçemezsin" diye müdahalesiydi bu ve yangın söndü (söndürülmedi).

Ateş düştüğü yeri yaktı, doğru sözdür, inanırım. Geri gelmeyecek elbette onlarca çeşit ve binlerce sayıdaki canlı. Ancak saracak yavaş yavaş yaralarını doğa. Kışa doğru yeniden yeşerecek otlar, gidecek gökyüzündeki "siyahlık" güz yağmurlarıyla.

Ya onu bu hale koyanların yüzündeki KARA!.. Söndürme çalışmalarında emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler, geçmiş olsun.

Çerağ

Turan Eser

turaneser@gmail.com

Şeriat Müfredatı.!

MEB ilk ve ortaöğretimde zorunlu okutulan din kültürü ve ahlak bilgisi dersi müfredat taslaklarını yayınlayıp, 31 Temmuz'a kadar öneriler topladı. AKP'nin laik, demokratik ve bilimsel eğitim doğrultusundaki görüş ve önerileri dikkate almadığını, geçmiş tecrübelerimizden biliyoruz.

Çünkü AKP laik eğitim değerlerini savunan sivil toplum örgütlerinin görüşlerine değil, başta Diyanet İşleri Başkanlığı olmak üzere, Ensar Vakfı, TÜRGEV, Hizmet Vakfı, Hayrat Vakfı, İHH, Furkan Vakfı, İlim Yayma Cemiyeti gibi İslamcı dini vakıflara görüşlerine, önerilerine ve katkıları kucak açıyor. Bu yandaş dinci kurum ve vakıflarla "eğitimde işbirliği" protokolleri imzalıyorlar.

Bu cemaatler ve dinci vakıflar kamu okullarına serbestçe girip "değerler eğitimi" adı altında paneller, dersler ve seminerler veriyorlar. Bağışlar topluyorlar ve kendi dinci yayınlarını dağıtıyorlar. Siyasal İslamcı toplumsallaşmayı kamu okulları üzerinden sağlıyorlar.

AKP iktidarı kendi ideolojisine uygun nesiller yetiştirmek için, mezhep temelli bir eğitim programına sahiptir. İktidar merkezli dinselleştirme ve mezhepçi eğitim sisteminde, Aleviliğin evrensel öğretilerine, ulu ozanlarına, laik ve bilimsel eğitimden yana tutumuna yer verilmez. Türk İslam Sentezi çerçevesinde yazılmış bir Alevilik anlatımı ise Alevilerin değil, iktidarın işine yarar.

Peki Cem Vakfı ne istiyor?

Cem Vakfı, Türk İslam Sentezci Alevilik anlayışı ile laik ve bilimsel eğitim talebini sulandırıyor ve arsa talebiyle de laik eğitimi pazarlık konusu haline getiriyor.

Alevilerin laiklik, demokrasi ve hukuk zemindeki hak ve taleplerini, teolojik müfredat tartışmasının içine çekerek, hem hakikatleri saptırıyor, hem de laik eğitimde olmayan bir teolojik tanımlar manzumesini, 3-5 kişi ile hazırlayıp, eğitimdeki laiklik karşıtı sürecin ortağı olmayı tercih ediyor. Bu durum ise AKP'nin dinci eğitimini meşrulaştırıyor.

Cem Vakfı dün FETÖ ile kurdıkları "Cami ile Cemevi" projesini, şimdi AKP'nin din eğitim müfredatlarında "Namaz ile Cem, Ramazan ile Muharrem" ünitesi içinde birleştirerek eritme derdinde.

Nasıl mı? Cem Vakfı yetkilileri, 27 Temmuz günü, Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz ile yaptıkları görüşmede, hükümete iki dosya sundular.

Birinci dosya da; Zorunlu din dersi müfredatında yer almasını istediği, Alevilik hakkında öneriler hazırlamışlar. 20 milyon Alevi adına 3-5 kişi tarafından hazırlanan bu önerileri MEB'e sunmuşlar.

Aleviler adına ikameci yaklaşımla ele alınan metinlerin, Türk İslam Sentezci yaklaşımla kaleme alındığı gözden kaçmıyor. Cem Vakfı AKP'nin mezhepçi din müfredatına, Aleviliğin eklenmesini talep ederek, laik olmayan eğitimi meşrulaştırma stratejisini benimsemiştir.

Cem Vakfı, yeni müfredata ilişkin özetle şu önerilerde bulunmuş;

4. Sınıfta "Kelime-i Tevhit ve Kelime-i Şahadet" getirirken, "Aliyyen Veliyyullah" ifadesinin eklenmesi, "Besmele ile birlikte Bismişah" ifadesinin yer alması, "Salavat konusu işlenirken Ehl-i Bey't'e ve On İki İmamlara salât ve selamlamanın" yer alması ve "Alevi dualarının sonunda söylenen Allah Allah" ifadesinin dahil edilmesi talep edilmiş.

Ayrıca "Alevi ve Bektaşî kültürü" kavramı, "Alevi inancı" olarak değişmesi ve "Muharrem orucu İslam orucu ve farz ibadeti" olarak anlatılması istenmiş. 6. sınıfta ise "Gadir Hum Bayram, Sultan Nevruz ve HıdırEllez" Bayramlarımız olarak eklenmesi, 7. Sınıfta, "Alevilik" yerine, "İslam inancında Alevilik" adıyla okutulması, 8. Sınıfta, "Ahiret hayatı" ünitesinde "Alevilikte ölüm sonrasına ilişkin inançlar ele alınmalı; devriye, don değiştirme, hakka yürüme gibi..", "Milletimizin İslam anlayışının oluşmasında etkili olan gönül Erenleri başlığı altına, 8. İmam Ali Rıza'nın" eklenmesi, 9. sınıfta ele alınan "İslam'da İbadetler" ünitesindeki "Cihad" kavramının çıkarılıp, yerine "Cem İbadeti" konulması ve 12. Sınıfta da "Ayn-i Cem ifadesi yerine Cem ibadeti kullanılması" talep edilmiştir. Bu önerilerin içeriğine dair teolojik tahribatları ve tartışmaları bu köşede ele almayacağım. Çünkü ne yeri ne zamanı!

İkinci dosya da ise, MEB Müfredat değişikliğine meşruluk kazandıracak "Alevi desteği" resmine karşılık olsa gerek, 12 dönümlük arazi talebi var. Laikliğe yönelik böylesine kritik bir süreçte Cem Vakfı'nın "MEB" Müfredat Önerisi" görüşmesinde, AIHM kararlarını hatırlatmak yerine, 12 dönümlük arazi talebi nasıl okunmalı?

Cem Vakfı ne yapmaya çalışıyor?

Hakkını teslim etmek lazım, Cem Vakfı, zorunlu din derslerine karşı hukuk mücadelesinde tarihsel bir kazanım elde etti. Zorunlu Din Dersine açtığı davayı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi düzeyinde kazandı. Karar 16 Şubat 2015'te kesinleşti. AKP hükümeti ve MEB ise kaybettiği bu dava için, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'ne "kararı uygulayacağız" diye görüş bildirmişken, Cem Vakfı'nın, sanki AIHM böyle bir kararı ve AKP hükümetinin de "uygulayacağız" cevabı yokmuş gibi davranarak, mevcut zorunlu din derslerinde AIHM doğrultusunda hiç bir değişiklik yapılmadan, Aleviliğin yeni müfredatta güncellenerek eklenmesini talep etmesi kadar, yanlış, hukuk dışı ve laiklik karşıtı bir tutum olamaz.

Cem Vakfı'nın yapması gereken şey, AIHM'nin verdiği, Türkiye hükümetini yapmakla hükümlü kıldığı "zorunlu din derslerini zorunlu olmaktan çıkarmalı, muafiyet mekanizması olmalı, devlet dinlere karşı tarafsız olmalı, Din kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin objektif, çoğulcu ve nesnel bilgilerle öğretilmesi ve Dersin, ebeveynlerin inançlarını dikkate alarak, o inançlara saygı gösterilecek biçimde verilmeli" konularında göreve davet etmelidir.

OLAĞANÜSTÜ
KONGRE İLANI

Divriği Çakmakdüzü Köyü Yardımlaşma Eğitim ve Kültür Derneği

Derneğimizin Olağanüstü Genel Kurulu 15 Ekim 2017 Pazar Günü Saat:11'de **Vezirçeşme Sk. No:3 Daire 3-5-6 Horhor/Fatih-İstanbul** adresinde bulunan dernek merkezinde yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantı 22 Ekim 2017 Pazar Günü aynı adres ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve Yoklama
- 2- Başkanlık Divanı Seçimi
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Raporunun okunması ve müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetim Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini Bütçesinin Görüşülmesi ve onaylanması
- 7- Yeni Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu Asil ve Yedek Üyeliklerinin Seçimi
- 8- Dilek ve Temenniler
- 9- Kapanış

GENEL KURUL İLANI

Yağbasan Köylüleri Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Olağan Genel Kurulu

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 22 Ekim 2017 Pazar Günü Saat:11'de **Karadolap Mah. Veysel Karani Cad. Kalender Sk. No: 19 Alibeyköy Eyüp İstanbul** adresinde bulunan dernek merkezinde yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantı 29 Ekim 2017 Pazar Günü aynı adres ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve Yoklamanın yapılması
- 2- Divan Heyetinin oluşturulması
- 3- Saygı Duruşu ve İstiklal Marşının okunması
- 4- Yönetim Kurulu Faaliyet raporlarının ve Denetim Kurulu Raporunun okunması ve müzakeresi
- 5- Yönetim Kurulu ve Denetim Kurulunun Ayrı Ayrı ibrası
- 6- Dernek Tahmini Bütçesinin Görüşülmesi ve Kabulü
- 7- Yeni Yönetim Kurulu Asil ve Yedek, Denetim Kurulu Asil ve Yedek Üyeliklerinin Seçimi
- 8- Dilek ve Temenniler
- 9- Kapanış

Tamamen ziyarete kapatıldı

ZİYARETE KAPANDI

Anadolu tarihinin en eski başyapıtlarından sayılan Mengücek Eserleri bugün Divriği'de yaşamaktadır. Divriği Darüşşifası ve Ulucamisi Ahmet Şah tarafından eşi Turan Melek adına yaptırılmış. Eserin Darüşşifa kapısında Ahmet Şah ve Turan Melek'in silüetleri sağlı sollu nakşedilmiştir. Taş oyma ve bezeme sanatının dünyada tek örneği olan Divriği Darüşşifası ve Ulucamisi için Prof. Dr. Doğan Kuban "Bu eserin öncesi de, sonrası da yok" diyor. Bina iki bölüm halinde yapılmıştır. Ulucami'yi Ahmet Şah'la annesi Fatma Hatun, Darüşşifayı ise Mengüceklerin Erzincan Kolu hükümdarı Behram Şah'ın kızı Melike Turan Melek tarafından yaptırılmıştır. Her iki eserin yapılış tarihi 1228, bitiş tarihi ise 1243 tür. Eserin Baş Mimarı Ahlatlı Mugs'in Oğlu Hurremşah. UNESCO Kültür Komitesi 1985 yılında Türkiye'den seçtiği 3 varlıktan (diğerleri İstanbul Tarihî Yarımada ve Kapadokya) biridir. Divriği tarihini çok yakından inceleyen, "Yitik Bir Anadolu Beyliği Mengücekler" kitabın yazarı Necdet Sakaoğlu "Bu Mengücek Eseri Ortadoğu'nun en görkemli mimarlık ve yontu anıtları arasında ilk sıradadır ve Anadolu'nun aydınlanma geleneğini simgeleyen başyapıttır. İspanya'daki Elhamra'dan (14 yy) Hindistandaki Tac Mahal'e (17 yy) uzayan İslam uygarlıkları ekseninde ön alan Divriği Külliyesi, Türk-İslam uygarlığının 13. yüzyılda mimarlık yontu sanatlarında ulaştığı düzeyi temsil eder" diyor.

3'ÜNCÜ ŞAHESER

Türkiye'de ilk defa düzenlenen, alanında uzman tarihçilerin ve mimarların bulunduğu 100 kişi 100 eser arasından Divriği Külliyesi'ni mimarlık sanatı açısından 3'üncü seçti.

İlk 10'a giren eserler

1. Ayasofya
2. Selimiye Cami
3. Divriği Külliyesi
4. Süleymaniye Camisi
5. Aspendos
6. Göbeklitepe
7. Atatürk Kültür Merkezi
8. Topkapı Sarayı
9. Anıtkabir
10. Florya Atatürk Köşkü

ANADOLUNUN EL HAMRASI

UNESCO'nun "Dünya Kültür Mirası Listesi"nde yer alan Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası restorasyon çalışmaları nedeniyle ziyarete kapatıldı.

Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü'nün (UNESCO) Dünya Kültür Mirası Listesi'nde bulunan ve Avrupalı bazı bilim adamlarınca "Anadolu'nun El Hamrası" olarak nitelendirilen Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası'nda, 800 yıllık tarihinin en kapsamlı restorasyon çalışması gerçekleştiriliyor.

Restorasyon dolayısıyla sadece cumartesi ve pazar günleri saat 12.00-18.00 arası ziyarete açık olan eser, "geçici çatı" çalışmaları nedeniyle tamamen ziyarete kapatıldı.

UNESCO'nun "Dünya Kültür Mirası Listesi"nde yer alan Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası restorasyon çalışmaları nedeniyle ziyarete kapatıldı.

Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü'nün (UNESCO) Dünya Kültür Mirası Listesi'nde bulunan ve Avrupalı bazı bilim adamlarınca "Anadolu'nun El Hamrası" olarak nitelendirilen Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası'nda, 800 yıllık tarihinin en kapsamlı restorasyon çalışması gerçekleştiriliyor.

"Divriği Ulucami ve Darüşşifası'nın alışılmadık mimari ve süsleme özelliklerinde, dönemin kültürel ortamının yanı sıra, çeşitli bölgesel ve geleneksel etkilerin varlığı yadsınamaz. Ne İslâm dünyasının sanat ortamı, ne de çeşitli kültür çevreleriyle yoğun etkileşim bu sıradışı eserin varlığını açıklamak için tek başına yeterli değildir."

Prof. Dr. Aynur Durukan

Divriği Ulu Cami

MİMARİ: Ahlatlı Hurrem Şah
Yapım Yılı: 1228
Aldığı Puan: 627

UĞUR TANYELİ

Bir Bütünleşme Potası

Yapımı 1228-1243 arasında gerçekleştirilmiş olan, yapının konumlandığı yer erken 13. yüzyılda da önemli olduğu söylenemeyecek Divriği Kasabasıdır. **Yaptıran karı kocanın ise (Mengücek Beyi Ahmet Şah ve Melike Turan Melek) siyasal açıdan büyük roller oynamamış oluşu dikkate değer.** Sadece bu iki verinin bile bugünkü Türkiye alışkanlıkları bağlamında yorumlanması yararlı olur. Şöyle ki, mimari açıdan önemli ürün ortaya koymak için yaptırılanların yönetsel başarı göstermesi ve yapının da büyük bir kentsel merkezde yer alması zorunlu değildir. Ancak, Şifahane'nin adına yapıldığı kişinin kadın oluşu Ortaçağ İslam dünyasında Türkçe konuşulan bölgeler dışında çok ender olan bir alışkanlığa işaret eder ve özellikle önemsenmelidir. **Bu ulucami-şifahane kompleksinin mimarlık tarihi bağlamındaki başarısı ise, bünyesinde farklı geleneklerin etkileri barındırmasından kaynaklanır.** Gürcü, Ermeni, İran, hatta Avrupa Gotik Mimarlıklarının izlerini göstermesi, bu kompleksi çağı için dünya istisnai kılar. Ortaçağ Anadolu'sunun nasıl yaratıcı bir bütünleşme potası olduğunu en iyi kanıtlayan kültür ürünlerinin başında hiç kuşkusuz bu kompleks gelir.

ÖNCE İNSAN

facebook.com/avcilarbelbaskanligi
twitter.com/avcilarbel
instagram.com/avcilarbelediye başkanlığı

www.avcilar.bel.tr
444 6 989

Dr. HANDAN TOPRAK BENLİ
AVCILAR BELEDİYE BAŞKANI

YILTAŞ SİGORTAŞ
Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti

Mehmet Diktaş
0532.283 82 35

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han
No: 101/46-47 İskitler / Ankara

Pbx: 0312. 384 67 26
0312. 341 18 26
Fax: 0312. 341 58 27

yiltas58@hotmail.com
yiltassigorta@hotmail.com

www.yiltassigorta.com.tr

Konak, Zafer Bayramında Açıldı

70 YIL SONRA KÖY KONAĞI OLDU

Divriği'nin Çukuröz (Türünk) Köyü'nde 40'lı yıllarda yapılan Köy Okulu, 75 yıl sonra Köy Konağı oldu. Konak 30 Ağustos Zafer Bayramı'nda açıldı. Yaklaşık 3 dönüm alan üzerinde Köy Konağına dönüştürülen yerde 4 yüz metrekare kapalı alana sahip. Bu alan içerisinde 150 kişilik yemekhane, Misafirhane, Toplantı Salonu, Mutfak, Depo, Kurban Kesim Yeri, Morg, Gasilhane, Çocuk Salonu ve Çocuk Parkı bulunuyor.

DAYANIŞMA İLE YAPILDI

Köy Konağı'nın yapımı, Köy Derneği, Köy Muhtarlığı, Sivas Valiliği ve İller Bankası ortaklığı ile yapıldı. Köy Okulunun Köy Konağı'na dönüştürülme girişimi ve yapımı yaklaşık 4 yıl sürdü. Köy Konağı 30 Ağustos Zafer

Bayramı'nda çok sayıda kişinin katılımı ile şenlik havasına açıldı. Açılışa Sivas Valisi Davut Gül, Divriği Kaymakamı Abdullah Özübek, Divriği İl Özel İdaresi Müdürü Muharrem Yılmaz, İl Genel Meclisi Üyesi Sadık Güller, Belediye Meclis Üyesi Sadık Güller, Çukuröz Köyü Dernek Başkanı Aziz Savaş, Köy Muhtarı Erdal Pırbudak, bulundu. Açılış sırasında çok yoğun yağmur yağdı. Açılış Konuşmasını Dernek Başkanı Aziz Savaş'ın yaptı. Törende Sivas Valisi Davut Gül, Divriği Kaymakamı Abdullah Özübek, Köy Muhtarı Erdal Pırbudak ve Köy

Derneği'nin Türünk (Çukuröz) Köyü'nde 1940 yılında Köy İlkokulu olarak yapılan bina yaklaşık 80 yıl sonra onarılarak Köy Konağı haline getirildi. Köy Derneği ile Köy Muhtarlığı'nın ortak girişimleriyle başlayan projeye İller Bankası, Sivas Valiliği ve Divriği Kaymakamlığı

Derneğinin Kurucu Başkanı Kani Yüzgenç birer konuşma yaptı. Köy Konağı'nın açılış konuşmasını, Çukuröz Köyü Derneği Başkanı Aziz Savaş yaptı. Savaş açılışa katılan misafirleri selamladıktan sonra şunları söyledi. "Ülkemizin kurucusu, Mustafa Kemal Atatürk ü selamlıyorum. Fiziksel hacmi küçük ama bizim için maneviyatı büyük olan bu köy bizler için kıymetlidir. Derneğimizin amaçlarından biri yaşanılabilir bir köy tasarlamıştık. Bunu başardık. Köy Derneğimiz 2004 yılında kuruldu. Derneğimiz ve köy muhtarımız aracılığı ile köyümüze bu güne kadar köyün her noktasına rahat ulaşım için 4

yüz metre uzunluğunda 5 metre yükseklikte çevreyolu istinat duvarı, 7 km uzunluğunda isale hattı, 60 tonluk su deposu, kanalizasyon ve arıtma tesisi, ek içme suyu deposu ve şimdi de köy konağı yaptık. Bu yapılan hizmetlerin masraflarının bir kısmını köylülerimiz bir kısmını da köylü ile devlet el ele vererek ortak karşıladık" dedi. Aziz Savaş konuşmasında kendilerine destek olan dönemde Sivas Valisi Ali Kolat'a ve dönemin Ankara Vali Yardımcısı Hasan Ertan, dönemin Divriği

destek verdi. Konak 30 Ağustos Zafer Bayramı'nda büyük bir şenlikle hizmete açıldı. Açılışa Sivas Valisi, Divriği Kaymakamı, İl Genel Meclisi Üyeleri Köy Muhtarları ile çok sayıda kişi katıldı. Dernek Başkanı Aziz Savaş açılışa bir konuşma yaptı.

Ancak sizler köylerinize sahip çıkıyorsunuz, her fırsatta doğup büyüdüğünüz yerleri ziyaret ediyorsunuz. Köyünüze birinci, ikinci nesil geliyor bu toprakları boş bırakmıyor, inşallah üçüncü nesil de gelmeye devam edecek. Sizler sahiplenirseniz köyler yaşamaya devam edecek" dedi.

KONAK HİZMETE GİRDİ

Törenin ardından Sivas Valisi Davut Gül, Divriği Kaymakamı Abdullah Özübek, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, İl Özel İdaresi Müdürü Muharrem Yıldız, Köy Muhtarı Erdal Pırbudak, Çukuröz Köyü Kurucu

Başkanı Kani Yüzgenç, Köy Dernek Başkanı Aziz Savaş ve Köy Muhtarı Erdal Pırbudak'a Köy Konağının yapımında katkılarından dolayı plaket verildi. Açılış öncesi köy sakinlerinden Safiye Kahraman adlı yaşlı teyzenin köyün tarihini anlatan şiiri duygu dolu anların yaşanmasına neden oldu. Daha sonra köy konağının açılışı Vali Davut Gül, Kaymakam Abdullah Özübek, Divriği İl Genel Meclis Üyesi Sadık Güller, köyde 43 yıl muhtarlık yapan Zülfikar Aslan, dernek başkanları ve köy halkı ile birlikte gerçekleştirildi.

KURBAN BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

Toplumsal bağlarımızı güçlendiren, paylaşımla bizi birbirimize yakınlaştıran Kurban Bayramınızı kutluyor, hoşgörü, saygı, sevgi ve dostluk içinde bir bayram geçirmenizi diliyorum.

Dr. HANDAN TOPRAK BENLİ
AVCILAR BELEDİYE BAŞKANI

ACI KAYIBIMIZ

Divriği nin Kaledibi Köyü'nden, Sait Demirtaş ve Eski Konak Restoran ın sahibi Ali Demirtaş ın küçük kardeşi

Murat Demirtaş'ı

31 Ağustos 2017

kaybettik. Ailesine ve sevenlerine baş sağlığı dilerim.

Saadet-Yahya Kemal Bayar

Cemevi yeniden yapılıyor

Sayın Yılmaz neden Divriği'ye bir cemevi yapmayı düşünüyorsunuz?
Öncelikle Divriği Cemevi ve Kültür Merkezi Yardımlaşma Dayanışma Ve Yaşatma Derneği olarak, Divriği'de Yaptırmaya başladığımız Cemevi ve Kültür Merkezi inşaatı hakkında halkımıza doğru bilgilendirme ve gelişmelerden haber verme imkanı tanıdığınız için Divriği Gazetesine teşekkür ederim. Divriği Alevi inancının önemli merkezlerinden bir tanesidir, tarihsel olarak birden fazla ocağın merkezi olmuştur. İnancın sahipleri, sahip olduğu inancın ibadethanesini de seçme hakkına sahiptir. Bir kişi veya grup başka bir inancın ibadethanesinin neresi veya nasıl olacağına karar vermez. Bu kural Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarına da geçmiş evrensel bir ilkedir. Divriği'de Alevi vatandaşların ibadetlerini yapabileceği hakkı yürütme erkanlarını yapabilecekleri, kurbanlarını kesebilecekleri, cenaze yemeklerini verebilecekleri ve diğer kültürel ihtiyaçlarını kısmen de olsa görebilecekleri bir mekan yoktur. Divriği'mizin bu eksikliğinin giderilmesi gerekiyordu ve geç kalınmıştı. Divriği'nin bir Cemevi ve Kültür Merkezine ihtiyacı vardı.

2011 Yılında Divriği Belediyesi tarafından temeli atılan ancak çeşitli sebeplerle uzun süre yapılamayan Cemevi, Divriği Cemevi ve Kültür Merkezi Yardımlaşma ve Dayanışma ve Yaşatma Derneği'nin girişimleriyle yeniden yapılmaya

tarihi köprü ile ilgili sorun aşılmış, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 14.01.2016 tarihli izni ile inşaat ruhsatı alınmış, projemiz onaylanmış ve inşaatımız başlamıştır.(Ek 3 Koruma Yüksek Kurulu kararı). Derneğimizle ilgili olamayan aynı parselde 2011 yılında başlayan projesi, büyüklüğü farklı olan kültür merkezi inşaatı nedeniyle müteahhit firma ve Belediye arasındaki hukuki uyuşmazlıklara taraf olmadığımız gibi olayın yargıya intikal etmesi nedeniyle fikir beyan etmemiz de doğru değildir. İlgili tarafların beyanda bulunmaları elbette daha doğru olacaktır. Zira bir hukukçu olarak beyan etmeliyim ki bu davaların hiç birinde derneğimiz taraf olmadığı için verilecek her hangi bir mahkeme kararının derneğimize bir etkisi olmayacaktır.

Divriği Cemevi Bağış Hesabı

**T.C. Ziraat Bankası
Divriği Şubesi**

**IBAN
TR410001000232616751015001**

**Divriği Cemevi ve
Kültür Merkezi
Yardımlaşma ve Dayanışma
ve Yaşatma Derneği**

[www. divrigicemevi.com](http://www.divrigicemevi.com)

Siz dernek olarak cemevi arsasını, Divriği Belediyesi'nden hangi şartlarda aldınız?

Yukarıda süreci anlatırken belirttiğimiz üzere Divriği Belediyesinin açmış olduğu ihaleye iştirak ederek arsa ve üzerindeki inşaatla birlikte satın aldık. Aldığımız arsa ve müstemilatın Mahkeme Bilirkişisi tarafından tespit edilen kıymet taktiri 438.153 TL'dir. (Ek 4 Kıymet Taktir Raporu) Derneğimiz ihaleden 340.500 TL'ye satın almıştır. Çeşitli mecralar da belirttiğim bir hususu aracılığınızla bir daha belirtmek isterim. Soru şu ; Divriği Belediyesi neden bu yeri derneğimize bağışlamadı? Ülkemizde Cemevleri halihazırda ibadethane olarak kabul edilmemektedir. Bu nedenle de başta imar kanunda olmak üzere bir çok kanunda ibadethaneler için tanınan haklardan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları da olmasına rağmen Cemevlerimiz istifade edememektedir. Cemevlerinin yapımı, korunması, elektrik, su vs ihtiyaçları konusunda ibadethanelere tanınan haklar tanınmamaktadır. Yasalarımızda Belediye ve kamu kurumlarının bağışları hususunda da kamu yararına dernekler ile diğer dernekler arasında farklılık söz konusudur. Ülkemizde 110.000 civarı dernek varken bunun ancak 389 tanesi kamu yararınadır. Derneğimiz ise bu dernekler arasında değildir. Bunlardan sadece Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği yolumuzla ilgili kamu kararına dernek statüsündedir. Bu nedenlerle Belediyeden bağış yoluyla derneğimizin mülk edinmesi mümkün olamamıştır.

Hali hazırda başkanı olduğunuz dernek cemevi yapımını üstlendi, kaba inşaatı da 2'ci kata ulaştı. İsterseniz siz kendi planlarınızı ve bundan sonraki süreci nasıl yürüteceğinizi kamuoyuyla paylaşın? Çalışmalarınız nasıl gidiyor?

Cemevi ve Kültür Merkezimiz 320 m2 üzerine 5. kat olarak inşa edilecektir. Ağustos sonu itibariyle 3. Katın kaba inşaatını tamamlamış durumdayız. Umuyoruz ki halkımızın artan desteği ile Ekim sonuna kadar kalan 2 katında kaba

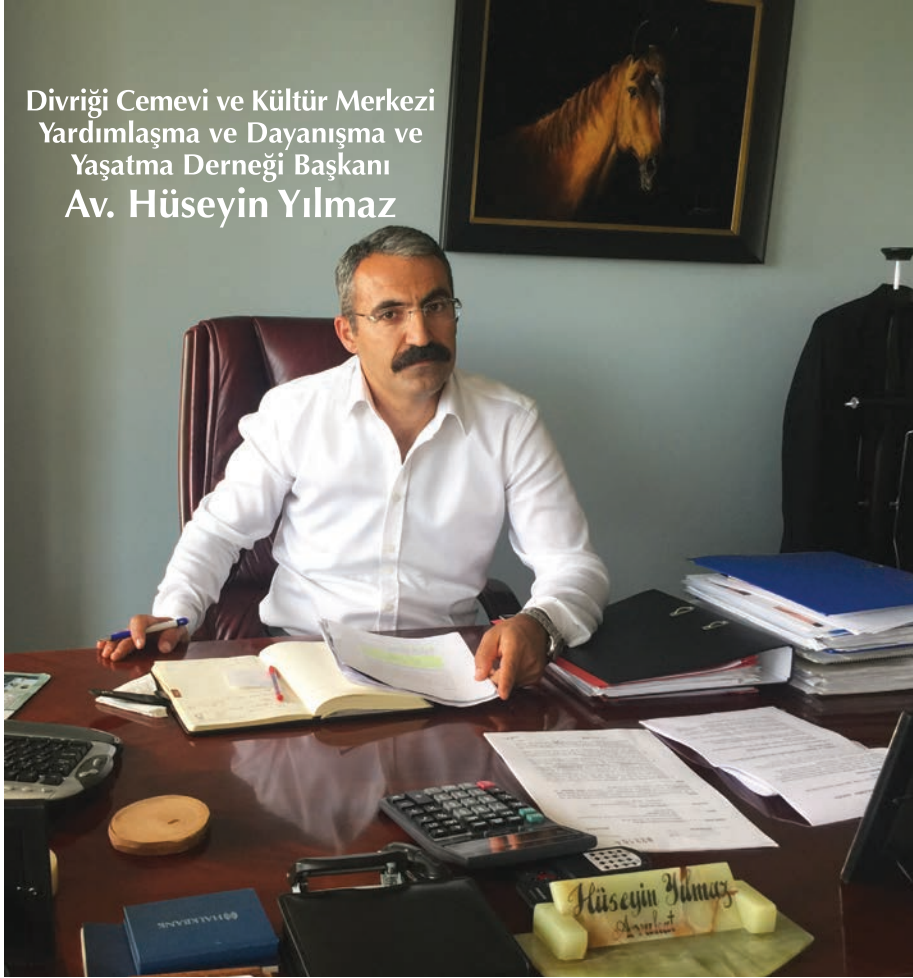
başladı. Dernek Başkanı Av. Hüseyin Yılmaz ile inşaatına geçtiğimiz ay kaldığı yerden yeniden başlanan Cemevi'nin yapım sürecini konuştuk. Halkın bağışlarıyla yapılan cemevi'nin kaba inşaatı birkaç ay içinde bitirilecek.

inşaatını tamamlayacağız.

Cemevi ne zaman bitecek? Bir de bu cemevi bittikten sonra binanın tamamında hangi bölümler olacak? Nasıl planlıyorsunuz, nasıl kullanacaksınız?

Dernekler, şahısların para kazanma amacı gütmeksizin belirli bir amacı gerçekleştirmek için kurdukları yasal örgütlerdir.Bizler Cemevi ve Kültür Merkezi yapmak, yaşatmak için bir araya gelmiş insanlarız. Halkımızla birlikte Divriği'mizin çok önemli bir ihtiyacını yerine getirmek için çaba harcıyoruz. Sadece dernek yönetici ve üyelerinin çabalarıyla böyle bir işi kotarmak elbette ki mümkün değil, doğru da değil. Halkımız ne kadar çok işin içinde olursa, bizler onlara ne kadar çok ulaşabilirsek elbette ki bu eser Divriği'ye daha erken kavuşacaktır. Bu vesile ile gazetenize bir kez daha teşekkür ediyorum, halkımızın Cemevi ve

Kültür Merkezinin yapımını her kesimden halkımız kucaklamıştır. Çeşitli illerde yaptığımız görüşmeler olumlu geçmiş ve bize şevk ve inanç vermiştir. İşverenler,işçiler,kadınlar ve hatta çocuklar adına bağışlar yapıldı,yapılıyor keza köy Derneklerimiz kendi derneklerine bağış topluyor gibi derneğimize bu proje için bağış toplamışlardır. Bu vesile ile tüm bağışçılarımıza Divriği'li iş adamlarımıza üyelerimize köy derneklerimize, Divriği Kültür Derneğimize, mimari projemizin tüm sorumluluğunu üstlenen hemşerimiz Mimar Hasan Basri HAMULU'ya İnşaat Mühendisi Yasin ÇETİN'e, fahri Divriğili müteahhitimiz Ulaş KARASU'ya ve Divriği Cemevi Ve Kültür Merkezi yapımı için cansıparane çalışan Divriği Belediye Başkanımız Hakan GÖK'e teşekkürlerimizi sunuyorum.

Divriği'de yapılması planlanan 2011 yılında Divriği Belediyesi tarafından temeli atılan ancak kesintiye uğrayan cemevi girişimini ve bu güne gelen aşamalarını kısaca anlatır mısınız, nasıl başladık, nereye geldik? Süreç nasıl işledi? Biliyorsunuz, müteahhit ile Divriği Belediyesi adı geçen inşaatın dolayı davalık. Dava kaybedilirse RÖMER'e bu parayı kim ödeyecek?

Derneğimiz, Divriği Belediyesi'nin 24.08.2016 tarihinde açmış olduğu ihaleye girerek tapuda kain Sivas Divriği, Aşağı Harman Mah. Naci Demirağ Caddesi 347 ada 19 Parselde ki 1.100, 14 m2 arsa ve müstemilatı inşaat ile birlikte 340.500 TL'ye satın almıştır.(Ek 1 ihale tutanağı) Akabinde 31.08.2017 tarihinde tapumuz alınmıştır. (Ek 2 Tapu fotokopisi) Cemevi ve Kültür Merkezimizin ruhsatı, yasal izin, yapı denetim, koruma kurulu vs. ile ilgili her hangi bir sorunu bulunmamaktadır. Geçmişte yan parselde bulunan

Sayın Yılmaz, bir de sizin ağzınızdan dinleyelim; 2011 yılında ilk temel atıldığından bu güne kadar geçen süreç ve aşamalarını anlatır mısınız?
Yönetim olarak 30.07.2016 tarihinde göreve geldik, 2014-2016 döneminde de Divriği Kültür Derneğinin Cemevi ve Kültür Merkezi komisyonunda görev aldım. Komisyon döneminde toplanan 446.349 TL bağış Divriği Kültür Derneği tarafından 25.08.2016 tarihinde derneğimize intikal ettirilmiştir.Yukarıda da belirttiğim gibi 31.08.2016 tarihinde tapumuzu aldıktan sonra proje için görüşmeler yaptık. Hemşehrımız Sayın Hasan Basri HAMULU tarafından hazırlanan proje ilgili kurumlarca onaylanmış ve akabinde İzin, yapı denetim, ruhsat vs. sorunlar çözüldükten sonra 30.05.2017'de müteahhit Sayın Ulaş KARASU ile derneğimiz arasında imzalanan sözleşme ile Cemevi ve Kültür Merkezi inşaatımız başlamıştır.

Kültür Merkezimiz inşaatı ile ilgili doğru bilgilendirmeye ve dayanışmaya katkı sağladığınız için. Planlamamız ise bu yıl inşaat sezonu içinde ikliminde uygun gitmesi şartıyla kaba inşaatını bitirmek ve gelecek yıl da tamamını bitirerek hizmete açmak şeklindedir. 5 Kat olarak inşa edeceğimiz binamızın inanç ve kültür merkezi olarak olması gereken asgari bölümleri dizayn edilecektir. Bu çerçevede hakkı yürütme ve yemekhane kısımlarımızın daha evvel hizmete başlaması için gereken çabayı sarf edeceğimizin bilinmesini isterim.

Divriği Cemevi nihayetinde halkın ve bazı kamu kurum ve kuruluşlarının destekleriyle ve bağışlarıyla yapılıyor. İnşaatı yapmakta zorlanıyor musunuz? Halktan beklediğiniz desteği alabiliyor musunuz? Bu konuya dair halka bir mesajınız var mı?
Bir işin içinde halk varsa yenilmezsiniz. Divriği Cemevi ve

Son olarak ne söylemek istersiniz?
Divriği Cemevi ve Kültür Merkezi projesine sahip çıkalım, bireysel olarak yapılan işler elbette ki kıymetli ama her zaman bir kurtarıcının çıkmasını beklemeyi acizlik olarak görmeliyiz. Birleşirsek yapamayacağımız bir şey olamaz. Bu proje kişiler üstü bir projedir. Şahısların birbirleriyle, kurumlarla sürtüşme ve hesaplaşma alanı olmamalıdır. Bu naçizane uyarıma gazeteniz de dahildir. Bu proje bir siyaset alanı, bir nüfuz alanı, değildir. Divriği'mizin en temel ihtiyaçlarından bir tanesidir. İşte bu nedenlerledir ki bir olalım diri olalım Cemevi ve Kültür Merkezimizi birlikte inşa edelim. Bu vesile ile Divriği Cemevi ve Kültür Merkezi projesine katkıda bulunmak isteyen, benim de çorbada tuzum olsun diye düşünen yurttaşlarımıza banka hesap numaralarımızı da vermek isterim.

www.msyyapi.com.tr

MSY
İ S T A N B U L

MSY
PENDİX

YENİ PROJELERE ADIM ADIM

info@msyyapi.com.tr

msyyapi.com.tr

msypendix.com.tr

**Yeni Mahalle Plevne Cad.
No:20/A Pendik / İstanbul**

**MÜŞTERİ HATTI
444 4 958**